

Не залишу тебе...

«Не бійся, з тобою бо Я, і не озирайтесь,
бо Я Бог твій! Зміцню Я тебе,
і тобі поможу, і правицею правди Своєї
тебе Я підтримаю».
(Ісаї 41:10)

СХІДНИЙ ЯНГОЛ

Благодійний проєкт

Зараз не місце байдужості – запрошуємо всіх небайдужих приєднатися до проєкту.
Ваша матеріальна або фізична допомога стане неоціненним внеском і принесе надію багатьом українцям.

Докладно на сайті:
angel.hope.ua

КОНТАКТ-ЦЕНТР:

0 (800) 50 157 80 +38 (066) 707 000 5
+38 (093) 50 157 80 +38 (098) 707 000 5

Організатори:

ТК "Надія"

Церква АСД

за підтримки МР
"Сильное поколение"

...це можливість

ЗМІНИТИ ЧИЄСЬ ЖИТТЯ

angel.hope.ua

Розділ 1

Божі обітниці

Бог знає наші потреби і все передбачив для їх задоволення. У Господа є скарбниця дарів для Своїх дітей, і Він може наділяти їх цими дарами в потрібний час за будь-яких обставин. Тоді чому ми не довіряємо Йому? Він дав Своїм дітям обітниці, бажаючи нас про одне – зберігати Йому вірність та керуватися Його принципами. Немає тягара, який був би для Нього занадто важким, немає темряви, якої Він не міг би розсіяти, немає слабкості, яку Він не міг би обернути на силу, немає тривоги, яких Він не міг би заспокоїти, немає сподівання, якого Він не міг би підтримати й виконати.

Нам потрібно ретельно, всебічно вивчати Божі обітниці, одну за одною, щоб досягнути їхню глибину, щоб стати добрішими, утішитися, підбадьоритися та зміцнитися. Бог усе передбачив для задоволення потреб кожного. Самотні люди, які зазнають нестатків чи втратили своїх близьких, люди багаті, хворі – усі можуть отримати своєчасну допомогу, якщо звернуться до обітниць, призначених для них, і дові-

рятимуть їм. Бог розсипав Свої дорогоцінні благословення на нашому суворому життєвому шляху, і нам потрібно прийняти Його розраду і вияв любові із вдячним серцем.

Як батьки заохочують свою дитину звертатися до них у будь-який час, так і Господь заохочує нас складати біля Його ніг наші потреби та тривоги, нашу вдячність і любов. Кожна Його обітниця непорушна.

Нехай ці блаженні обітниці будуть нерозривно пов'язані з вірою та зберігаються в залах нашої пам'яті. Жодна з них не підведе. Усе, що Бог обіцяв, Він виконає.

Ворог ніколи не зможе вирвати з руки Христа того, хто довіряє Його обітницям.

Видалити з Божого Слова Його обітниці означає те саме, що погасити на небі сонце. Ніщо інше, крім обітниць, не може так підтримувати нас. Бог записав у Своєму Слові обітниці, щоб спонукати нас довіритися Йому... На нашому шляху Бог насаджує квіти обітниць, аби прикрасити ними наше життя. Проте багато хто відмовляється збирати ці квіти, віддаючи перевагу тернам та колючкам. Вони плачуть і нарікають на кожному кроці, хоч могли б радіти в Господі, оскільки Він зробив дорогу до Небес такою приємною. Коли ми вивчаємо Божі обітниці, то знаходимо в них розраду, надію та радість, бо вони є словами Безмежного.

Небеса багаті на благословення, і ми маємо право отримувати щедрі Божі дари. Нам слід шукати Господа і вдень, і вночі, щоб точно знати, як ми повинні поводитися та що необхідно робити.

Зробіть Божі обітниці своєю власністю, тоді в момент випробування і скорботи ви зможете знайти в них радість і джерело небесної розради.

Ми не повинні вірити лише тому, що відчуваємо або маємо докази, що Бог чує нас. Ми повинні довіритися Божим обітницям та починати наші справи, вірячи, що Бог справді виконає обіцяне і що благословення, про які ми молимося, будуть послані саме тоді, коли ми найбільше потребуємо їх. Боже серце чує кожне благання, принесене з вірою. Однак віра наша недосконала. Нам слід зрозуміти, що наш Небесний Отець має силу надати нам більшу допомогу, ніж батьки своїм дітям. Чому б не довіритися Йому?

Якщо ми, виявляючи живу віру, присвятимо себе Богові, тоді здійсняться Його обітниці, записані в Його Слові, оскільки для цього немає іншого обмеження, крім нестачі нашої віри.

Божі обітниці рясні та щедрі, і немає потреби залежати від підтримки людей. Бог поруч з тими, хто Його кличе, щоб допомогти та підтримати.

Ми повинні познайомитися з Богом, маючи досвіди виконання Його обітниць. Ангели записують кожну серйозну та щиру молитву. Краще відмовитися від егоїстичних задоволень, ніж нехтувати спілкуванням з Богом.

Тож подумайте про Христа. З вірою дивіться на Нього, покладаючись на Його обітниці. Зберігайте ваш розум довірливим. Він буде вашою опорою. Покладіться на Нього... Довіртеся Тому, Чия рука ніколи не ослабне.

Усе можливо віруючому, і все, чого ми попросимо в молитві, одержимо, якщо анітрохи не засумніваємося. Наша віра проникне крізь найтемнішу хмару й освітить променями надії знеможену, зневірену душу. Саме відсутність такої віри та живої надії приводить людину до подиву, розгубленості, страхів і недобрих підозр. Бог здійснить чудо для Своїх дітей, якщо вони будуть цілком довіряти Йому.

Обітниці літнім людям

Тепер, коли ви вже не такі активні, коли неміч долає вас, Господь чекає від вас єдиного – цілковитої довіри Йому. Довірте збереження вашої душі незмінному Творцеві. Його милість непорушна, Його завіт вічний.

Блаженна людина, для якої Господь Бог – її надія, Котрий вічно зберігає істину. Довіртеся Його обітницям і не сумнівайтеся в них... Він пошле вам благодать, аби підтримати вашу довіру, перемогти страхи і тривоги, Він зігріє ваше серце Своїм співчуттям та зміцнить вашу слабку душу. Ще недовго нам залишатися в цьому світі чужинцями та прихоськами, які шукають кращої вітчизни. Наш дім на Небі. Тож довірте свою душу турботі Бога, складіть біля Його ніг увесь тягар.

Хіба у вашому житті не було світлих радісних хвилин, коли ваше серце схвильовано билось під впливом Божого Духа? Озираючись назад і згадуючи пережите, хіба ви не знаходите чогось приємного? Хіба обітниці Божі, ніби духмяні квіти, не ростуть уздовж вашого шляху? Невже ви не хочете, щоб їхня краса та пахощі наповнили ваше серце радістю?

Нехай буде хвала, честь і подяка Господеві за те, що Він подарував вам світлі образи. Будемо ж у своїй пам'яті поєднувати всі докази Його любові, щоб завжди мати їх перед очима.

Просіть Бога здійснити для вас те, що ви самі не можете зробити для себе. Розкажіть Ісусові все. Відкрийте таємниці свого серця, оскільки Його око бачить найпо-таємніші куточки людської душі та Він читає ваші думки як відкриту книгу. Коли ви просите подарувати вам якесь благословення, вірте, що ви отримаєте його, і тоді воно справді буде послане вам. Усім серцем прийміть Його дари, бо Ісус помер, коштовності Неба стали вашою власністю, ви нарешті знайшли дім, де перебуватимете з небесними ангелами в Царстві Бога.

Якщо ви знайдете слова та час для молитви, то будьте впевнені, що Бог знайде час і слова, щоб відповісти вам.

Молитва рухає рукою Всемогутнього. Той, Хто керує зоряними світами в небесних сферах, слову Якого підкоряються хвилі великої безодні, – Той самий Безмежний Творець буде працювати заради добра Своїх дітей, якщо вони з вірою кликатимуть Його.

Я запитала ангела, чому в Ізраїлі немає більше віри та сили. Він відповів: «Ви занадто поспішно відпускаєте руку Господа. Наполегливо приносьте свої благання до престолу Бога і не здавайтесь. Виявіть тверду віру, адже обітниці Божі непорушні. Вірте, що одержите те, що просите, і дасться вам.

«Нехай перебуває у ваших серцях мир Христа... і будьте вдячні» (Кол. 3:15). Забуваючи про свої труднощі та біди,

віддаваймо хвалу Богові за можливість жити для слави Його Імені. Нехай благословення кожного нового дня пробуджують хвалу в наших серцях за ці прояви Його любові й турботи. Розплющивши очі вранці, дякуйте Богові за те, що Він оберігав вас уночі. Дякуйте Йому за мир у вашому серці. Нехай уранці, вдень і вночі до Небес, як приємні пахощі, підноситься подяка.

Хто думає прийти до Бога тільки в старості, втрачає можливість відчувати у своєму житті справжнє щастя, яке неможливо знайти в задоволеннях цього світу. Ті, хто довгий час тісно спілкувався з Богом, хто з юності черпав своє щастя із чистого небесного джерела, готові ввійти до Божої сім'ї.

У потаємному місці, де ніхто, крім Бога, нас не бачить і не чує, ми можемо довірити милостивому Отцеві найпотаємніші бажання. На самоті, коли душа затихне перед Богом, до серця промовлятиме Голос, Який у будь-який час готовий відгукнутися на поклик людської потреби.

Бог бажає, щоб ми зрозуміли, якою палкою й ніжною є Його прихильність до людей. Він закликає принести до Нього свої тягарі, щоб Він полегшив наше горе Своєю любов'ю, зцілив рани, зміцнив немічних, наповнив Собою нашу порожнечу. Жодна людина, що зверталася до Нього, не залишиться розчарованою.

Опинившись у скрутних обставинах, нам потрібно покластися на Бога. У кожній важкій ситуації нам слід шукати допомоги в Того, Хто володіє невичерпними ресурсами.

Обітниці тим, що втратили своїх близьких

Ми п'ємо з тієї ж чаші смутку, але наша скорбота пом'якшена радістю, спокоєм і миром в Ісусі. Він усе робить правильно. Нашому Небесному Отцю не приносить радості карати та засмучувати людських синів... У цій пітьмі, яка часом здається непроникною, засяє світло. «Господь дав, – і Господь узяв... Нехай буде благословенне Господнє Ім'я!» (Йова 1:21). Нехай у вашому серці звучать ці слова. Світло милості осяє вас навіть у найпохмурішу годину.

«Тим, які люблять Бога... все сприяє до добра» (Римл. 8:28). Якби ваші очі були відкриті, ви побачили б Небесного Отця, Котрий з любов'ю схилився над вами; якби ви змогли розчути Його голос, ви зрозуміли б, що Бог сповнений співчуття до вас, коли ви знемагаєте в стражданнях і горі. Зміцніться Його силою; у цьому спокій для вас.

Усі, хто впокоївся в Ісусі, будуть викликані з темниць... до слави нетління... Коли наших друзів опускають у могилу, вони не здаються нам гарними. Можливо, вам довелося поховати батька чи матір. Вони вийдуть з

могили іншими, без зморшок, однак їхній вигляд залишиться знайомим, і ми впізнаємо їх... Ми бажаємо готуватися зустрічати дорогих нашому серцю, коли вони встануть у ранок воскресіння.

Цілковито покладайтеся на Ісуса. Він ніколи не покине і не залишить вас... Одного разу ми побачимо Його, яким Він є, і пізнаємо так як і ми пізнані. Дозвольте, щоб мир Христа наповнив ваше серце. Довіртеся Ісусу беззастережно, оскільки Він вірний Своїй обітниці. Вкладіть свою бідну тремтливую руку в Його міцну долоню, і нехай Він підтримує, зміцнює, підбадьорює й потішає вас.

Бог передбачив бальзам для кожної рани. Є бальзам в Гелеаді, і є Лікар... Просіть у Господа мудрості в кожній складній ситуації. У кожному випробуванні, у кожному смутку благайте Ісуса показати вам вихід, тоді ваші очі відкриються, ви зможете побачити ліки і застосувати до себе цілющу обітницю, записану в Його Слові. Ворог не зможе змусити вас зневіритися й сумувати, і ви будете мати віру, надію та мужність у Господі.

Що б ми робили без Спасителя під час випробування? Ангели-служителі оточують нас, щоб водою життя освіжити нашу душу, коли життєвий шлях наближається до кінця. Той, Хто є воскресіння і життя, дав обітницю, що померлі в Христі будуть викликані Ним з могили. Зазвучить сурма, і мертві воскреснуть для життя, щоб уже ніколи не помирати. Настане вічний ранок, адже в Божому місті ночі не буде.

Ця обітниця дана вам. Утіштеся та довіртеся Господу. Господь часто відкривав мені, що чимало малих дітей зі-

йдуть у могилу перед настанням часу скорботи. Ми знову побачимо наших дітей. У небесних оселях ми зустрінемо їх та впізнаємо. Покладіть надію на Господа та не бійтеся.

Тут часто руйнуються наші найкращі надії. Смерть забирає в нас близьких. Ми закриваємо їм очі, одягаємо в похоронний одяг і ховаємо. Однак надія підносить наш дух угору. Ми розлучаємося не назавжди – ми зустрінемо наших близьких, які заснули в Ісусі. Вони встануть із землі ворога. Життєдавець гряде. Міриади святих ангелів супроводжують Його. Він звільняє від кайданів смерті, визволяє від полону могили, і прославлені бранці виходять здорові в нетлінній красі.

Слова розради у Святому Письмі мають величезну силу – вони сповнені надії для засмучених, які втратили близьких, для хворих і страждених. Мені здається, я чую слова Ісуса: «Покладися на Мене, твердо покладися на Мене. Я понесу тебе. Моя рука ніколи не втомиється. Вона буде підтримувати тебе в усіх суворих і скрутних обставинах. Тільки довірся Мені, і Я проведу тебе надійним шляхом і буду твердо тримати тебе».

Якими б не були ваші обставини, яким би темним і таємничим не здавався шлях, по якому вас веде Провидіння, навіть якщо ви долаєте бурхливий потік, навіть якщо випробування і втрати наздоганяють вас знову і знову, переможно звучать слова: «Тим, які люблять Бога... все сприяє до добра» (Римл. 8:28).

Ми співчуваємо всім, хто ховає своїх близьких... Ми співчуваємо дітям і членам сім'ї, які зазнали тяжкої втрати, але ми вказуємо вам на Ісуса – вашу єдину надію і розраду.

Обітниці обтяженим

Кожен день несе свої труднощі й турботи. Коли ми зустрічаємося з ближніми, то як часто нарікаємо на життя! Скільки непотрібних тривог носимо в серці, скільки страху та занепокоєння вривається в наше життя! Як часто тягар турбот настільки пригнічує нас, що ми зовсім втрачаємо з поля зору милосердного та люблячого Спасителя, Котрий завжди готовий виконати наші прохання та допомогти в будь-якій біді.

Коли ми станемо перед обличчям Божим, коли ми побачимо Його таким, Яким Він є, і пізнаємо Його так, як ми пізнані, тоді нам відкриється, скільки добра зробив Він для нас, скільки важких нош полегшив і скільки ще Він готовий був зробити, якби ми з дитячою вірою наблизилися до Нього.

Якими б не були твої тривоги і випробування, розкажи про них Господу. Він зміцнить твій дух. Тобі відкриється шлях... Чим глибше ти усвідомлюєш свою слабкість і безпорадність, тим більше зміцнишся Його силою. Чим важчі твої тягарі, тим щасливішим буде спокій, коли ти покладеш їх на Того, Хто несе всі тягарі.

Господь дбає про все Своє творіння. Він любить людей однаково, особливо тих, хто покликаний нести важкий життєвий тягар. До них Він ставиться з особливою ніжністю й особливим співчуттям. Божих дітей чекають труднощі та випробування. Однак вони повинні стійко прийняти свій жереб, пам'ятаючи, що за все, у чому світ обділив їх, Сам Бог віддасть їм найкраще.

Ми маємо потребу в тому, аби щодня, щогодини довіряти Ісусу. Він обіцяв: «Як твої дні, буде множитися сила твоя» (П. Зак. 33:25 – англ. пер.). Через Його благодать ми можемо знести всі турботи сьогодення та виконати все, що від нас вимагається. Але багато хто обтяжує себе передчуттям майбутніх нещасть. Вони постійно привносять завтрашні труднощі в сьогоднішній день. У результаті більшість їхніх переживань – лише плід їхньої уяви. Ісус не передбачив полегшення цих уявних бід. Він обіцяє Свою благодать тільки на сьогодні.

На всіх тиснуть невідкладні турботи, тягарі й обов'язки, але чим складніші ваше становище і тягарі, тим більше ви маєте потребу в Ісусі.

Слід запам'ятати: Господь бажає, щоб ми склали свої біди й переживання до Його ніг і залишили їх там. Ідіть до Нього, говорячи: «Господи, надто важкий мій тягар. Чи не понесеш Ти його за мене?» І Він відповість: «Я візьму його. А натомість ти отримаєш незмінну доброту і милість».

Усвідомлюють люди це чи ні, але всі вони стомлені та обтяжені. Усі обтяжені тягарями, котрі може зняти

лише Христос. Найважча ноша, яку ми несемо, – це тягар гріха. Якби ми були залишені нести його самі, то він розчавив би нас. Але наше місце зайняв Безгрішний... Він поніс тягар нашої вини. Він здійме тягар з наших стомлених плечей і подарує нам спокій. Ісус понесе також тягар турбот і смутку. Він запрошує нас покласти на Нього всі наші турботи, тому що Він носить нас на Своїх грудях.

Якщо ми будемо покірно ходити перед Богом, якщо працюватимемо в дусі Христа, ніхто з нас не понесе важкого тягаря. Ми покладемо його на великого Носія тягарів. Тільки в такому разі можна розраховувати на перемогу, адже з нами Бог, Який нас любить.

Не думайте, що вам буде легше, якщо ви покладете свій тягар на інших. Звертайтеся відразу ж до Носія тягарів та розкажіть Йому про свою біду. Вірте, що Він може і готовий полегшити ваші труднощі... Коли ви станете перед Ним у всій своїй безпорадності, Він дасть вам мир і радість, силу і мужність. Тоді ви будете здатні розповідати іншим, що зробив для вас Ісус.

Давайте не будемо почуватися нещасними через якісь передбачувані біди завтрашнього дня. Бадьоро виконуйте свої сьогоднішні обов'язки. Ми сьогодні повинні вірити в Ісуса і довіряти Йому. Сьогодні я можу покладатися на Нього й жити. Сьогодні я буду надіятися на Бога. Сьогодні я знайду спокій і мир, які оберігає Божа сила. Господь сьогодні буде прославлений моїм бадьорим настроєм та радісним духом, що спочиває на Його запевненні в незмінній любові.

Якщо твої обов'язки видаються надто складними, а тягар – надто важким, пам'ятай, що заради тебе Він перетерпів хрест, незважаючи на сором і біль. Коли тебе лякають важкі випробування, пам'ятай, що твій Спаситель живий, щоб заступатися за тебе.

Обітниці дітям

Ісус виявляє глибоку зацікавленість дітьми. Він не прийшов у наш світ уже сформованою Людиною. Якби це було так, діти не мали б прикладу для наслідування. Христос був Дитиною. Він пізнавав світ, як усі діти, відчував розчарування і труднощі, яких зазнають діти. Йому відомі спокуси дітей та юнацтва. Дитячі та юнацькі роки Христа – приклад для молоді... Усі діти і молодь можуть довірити Йому весь свій смуток і розчарування та знайти в Ньому Друга, Який допоможе їм.

Ісус любить маленьких дітей. Коли матері приводили своїх малюків до Ісуса, учні намагалися перешкодити цьому. Але Ісус дорікнув їм, сказавши: «Пропустіть дітей, хай приходять до Мене, і не забороняйте їм, бо таким належить Царство Боже».

Бог бажає, щоб кожен малюк був Його дитиною і членом Його родини. Якими б малими не були діти, вони можуть вступити в братство віри і здобути дорогоцінний досвід. Діти часто володіють чуйним серцем та готовністю сприймати вічні істини. Усім серцем вони можуть любити Ісуса, довіряти Йому і жити для Спасителя. Христос зробить їх маленькими місіонерами.

Ми повинні пам'ятати, що Святий Дух може сприяти нашій просвіті. Цей Дух любить звертатися до дітей і відкривати їм скарби та красу Слова.

Бог вимагає, щоб ці діти присвятили Йому найкращі святі почуття свого серця. Він викупив їх власною Кров'ю... Люблячий, співчутливий Спаситель прийме їх, якщо вони прийдуть до Нього такими, якими є.

Наскільки сильнішою за смерть є любов, яка прив'язує серце матері до її стражденної дитини! Однак Бог заявляє, що навіть мати може забути своє дитя, але Він ніколи не забуває нас. Ні, Він ніколи не забуде жодної душі, яка покладається на Нього. Бог із ніжністю виявляє занепокоєння про Своїх дітей, і перед обличчям Його була писана пам'ятна книга, щоб Він ніколи не забував жодного зі Своїх дітей, про яких дбає.

Той, перед Ким схилялися ангели, Хто чув спів небесних хорів, завжди був зворушений, стикаючись тут, на Землі, зі смутком дітей. Він завжди був готовий вислухати їхні дитячі переживання, часто витирав їхні сльози, підбадьорював ніжними словами співчуття, які заспокоювали дітей, змушуючи забути всі переживання.

Душа дитини, віруючої в Христа, настільки ж дорогоцінна в очах Бога, як і ангели, що оточують Його престол.

Ісус знає, чого потребують Його діти, і Він любить слухати їхні молитви. Нехай же діти відокремляться від світу й усього, що відволікає їхні думки від Бога. Нехай вони відчують, що перебувають з Богом наодинці, а Його око бачить усі потаємні куточки серця і читає бажання душі, та знають, що вони можуть говорити з Богом.

Кожна дитина має перевагу прямувати за Ісусом... Господу Ісусу приємно, коли діти просять Його про дар благодаті й несуть до Нього свої тривоги та переживання, бо Він знає, як допомогти дітям і молоді, оскільки Він Сам був Дитиною і відчув на собі всі труднощі, розчарування й тривоги, які відчують діти і молодь. Божя обітниця дана не тільки дітям та молоді, а й людям більш зрілого віку.

Яку б обітницю не давав Бог, нехай діти та юнаки благають Господа здійснити для них те, що Він зробив для Ісуса, Свого Єдинородного Сина, коли Той, будучи Людиною, звертався до Бога з проханнями. Кожне благословення, призначене Отцем для людей більш зрілого віку, завдяки Ісусу Христу призначене для дітей і молоді.

На заключному етапі земної історії багато дітей і юнаків, які отримали гарне християнське виховання, будуть дивувати людей своєю здатністю свідчити про істину в її простоті та водночас у душі й силі. Вони будуть навчені страху Божого, а їхні серця будуть пом'якшені старанним молитовним вивченням Біблії. Багато дітей у найближчому майбутньому отримають дар Божого Духа і зможуть Його силою проголошувати істину для цього світу... Жодні сили зла не зможуть протидіяти їм.

Обітниці християнам

Коли Божий Дух оволодіває серцем, Він перетворює життя. Гріховні думки зникають, лихі вчинки залишаються в минулому, а гнів, заздрощі й суперечки поступаються любові, смиренню та миру. Смуток перетворюється на радість – і лице людини починає відображати небесне світло. Ніхто не бачить руки, яка знімає тягар, або світла, що струменіє з небесного престолу. Благословення зливається на душу, котра з вірою підкоряється Богові. Тоді сила, яку не може побачити людське око, створює нову істоту за образом Божим.

Душа, котра віддає себе Христові, дорожча в Його очах за весь світ. Спаситель переніс би муки Голгофи і задля однієї людини, щоб спасти її для Свого Царства. Він ніколи не покине душі, за яку помер. Христос охоронятиме людей доти, доки вони самі не залишать Його.

Навіть у цьому житті в християнина є Той, на Кого він може покластися, Хто допомагає йому долати всі випробування. Грішник же змушений сам переносити труднощі, з якими стикається. Він сходить у могилу в темряві, страждаючи від докорів сумління, обплутаний

сатаною, адже він – його законна жертва... Якщо хтось і повинен відчувати постійну вдячність, так це послідовник Христа. Якщо хтось радіє реальному щастю навіть у цьому житті, так це вірний християнин.

Ворог ніколи не вирве з рук Христа людини, яка в простоті серця довіряється Його обітницям. Якщо людина довірлива і слухняна, її розум перетворюється під Божественним впливом, Боже світло освітлює її й веде до нових висот пізнання. Яке щастя бути послідовником Ісуса Христа!

Хто живе так, як жив Христос, хто виявляє терпіння, чуйність, доброту, лагідність, покірність серця, хто несе ярмо з Христом і піднімає Його тягар, хто співчуває людям, як Він співчував їм, ті розділять радість свого Господа. Вони разом із Христом радітимуть подвигу Його душі. Небеса тріумфуватимуть, адже порожнеча, що утворилася на Небі внаслідок падіння сатани і його ангелів, буде заповнена викупленими Господа.

Лише служіння Богові приносить радість та задоволення. Християнин не блукає сумнівними стежками, він не підвладний смуткові та розчаруванню.

Присутність Отця підтримувала Христа, і з Ним могло трапитися лише те, що було допущене безмежною Любов'ю для добра світу. У цьому Він знаходив утіху, і саме це має бути джерелом утіхи й для нас. Хто сповнений Духом Христа, той перебуватиме в Ньому. Удар, спрямований на нього, впаде на Спасителя, Котрий оточує його Своєю присутністю. Усе, що б із ним не трапилося, приходить через Христа. Йому не потрібно чини-

ти опір злomu, бо Христос – його захист. Ніщо не може торкнутися його, якщо Господь не дозволить, і все допущене допомагає на добро тим, хто любить Бога.

Уже тут, на Землі, християнин може відчути радість спілкування з Христом, насолоджуватися світлом Його любові, постійно втішатися Його присутністю. З кожним днем ми можемо наближатися до Ісуса, набувати глибшого досвіду в пізнанні Його любові, подумки осягати славу небесну Вітчизну.

Нікому не слід говорити, що його випадок безнадійний, що йому не під силу прожити життя християнина. Усе для спасіння кожної душі забезпечене смертю Христа. Ісус – наша постійна допомога в час потреби. Тільки звернися до Нього з вірою – Він обіцяв почути й відповісти на твої прохання.

Не розраховуй лише на власні сили. Тільки в Ім'я могутнього Переможця ти зможеш здобути перемогу. Розмовляючи з іншими людьми, не говори про суворий суд і правосуддя Бога, але розмірковуй про Його милість, доброту і любов. Твердо тримайся за Його обітниці. Ти нічого не зробиш своєю силою, але силою Ісуса зможеш усе. Якщо перебуватимеш у Христі, а Христос у тобі, ти перетворишся, оновишся та освятишся.

Можливість молитися так, як це зробив Неємія у хвилини відчаю, повинен використати кожний християнин, особливо коли інша форма молитви неможлива. У щоденних життєвих клопотах ті, кому доводиться спілкуватися з людьми, бувають збентеженими і розгубленими; але як і Неємія, вони можуть звертатися до Бога з

проханням про Його керівництво. Так само мандрівники на морі або на суші в момент будь-якої серйозної небезпеки можуть довіритися Небесному захисту. У хвилини несподіваних труднощів і небезпек серце може кликати про допомогу до Того, Хто обіцяв врятувати Своїх вірних, коли вони звернуться до Нього.

Розповідайте Богові про свої потреби, радощі, печалі, турботи і побоювання! Це не обтяжить Його. Той, Хто перерахував волосся на вашій голові, не залишиться байдужим до потреб Своїх дітей.

Обітниці зневіренням

Ангели завжди опиняються там, де вони найбільше потрібні, – поруч з тими, хто веде виснажливу боротьбу із самим собою, хто стикається з найважчими розчаруваннями.

У житті кожного з нас буває час болісного розпачу й цілковитого розчарування; настають такі дні, коли страждання стають долею нашого життя, коли хвилювання розривають душу і смерть стає бажаною визвольтелькою. Як важко вірити тоді, що Бог, як і раніше, залишається добрим Благодійником Своїх земних дітей. Багато хто перестає покладатися на Бога в такий час, впадає в рабство сумнівів, і ланцюги зневіри сковують їх. Якби тільки ми могли в цей момент досягнути план Божого провидіння, ми побачили б ангелів, котрі намагаються врятувати нас від нас самих, роблячи все можливе, щоб зміцнити наші ноги на основі, яка твердіша за віковічні гори, і тоді новий приплив життєвих сил та віри охопив би все наше єство.

Коли ми цілком довіримося силі Господа, Він змінить, дивовижним чином змінить найбільш безнадійне сприйняття навколишніх подій та обставин.

Сатана робить усе, щоб розчарувати душу, а Христос – щоб вселити віру й надію.

Коли ми перебуваємо в темряві, коли сумуємо, нам важко виявляти живу віру. Однак це саме той час, коли понад усе необхідно її виявити... Коли ми навчимося керуватися вірою, а не почуттями, тоді в скрутний час отримаємо допомогу від Бога, а наші серця наповнить Його Божественний мир.

Давати нам у відповідь на щиру молитву те, що без неї ми не отримали б, – частина Божого задуму.

Сатана готовий викрасти благословенні Божі запевнення. Він бажає позбавити душу будь-якого проблеску надії, будь-якого промінчика світла, але ти не повинен дозволити йому зробити це. Вправляйся у вірі, звершуй добрий подвиг віри, борися із цими сумнівами, ознайомся з обітницями.

Не думайте про те, що позбавляє вас мужності, натомість розмірковуйте про силу, на яку можете розраховувати в ім'я Христа.

Сьогодні Господь говорить вам: «Не розчаровуйтеся, але покладіть на Мене свій тягар. Ваші гріхи дуже важкі для вас. Я візьму їх усі... Якщо ви довіритесь Мені, то отримаєте благословення».

Будемо ж бадьорими й мужніми. Занепадати духом у Божому служінні – гріховна та нерозумна справа. Господь знає кожну нашу потребу. Наш вірний заповітові Бог поєднує доброту і піклування ніжного Пастиря зі всемогутністю Царя царів. Його сила абсолютна, вона є запорукою неодмінного виконання Його обітниць для

всіх, хто покладається на Нього. У Нього є засоби, щоб усунути будь-яку перешкоду та підтримати тих, хто служить Йому і шанобливо ставиться до передбачених Ним засобів. Любов Бога настільки вища за будь-яку іншу любов, наскільки небо вище від землі. З безмірною вічною любов'ю Він охороняє Своїх дітей.

Деякі завжди зосереджують свою увагу на неприємних і складних обставинах, тому їх опановує зневіра. Вони забувають, що все Небо бажає зробити їх каналами, через які небесні благословення будуть виливатися на світ, і що Господь Ісус – невичерпна Скарбниця, з якої всі люди можуть черпати силу та мужність. Не потрібно сумувати і непокоїтися про майбутнє.

Бог любить Своїх дітей і бажає, щоб вони завжди перемагали дух зневіри, який їм навіює сатана. Не давайте місця невірству. Не перебільшуйте своїх труднощів. Постійно пам'ятайте про любов і милість, які Бог виявив до вас у минулому.

Усі, хто з благанням простягає руки до Бога, повинні пам'ятати: у час найбільшого розчарування Божественна допомога – найближча.

Нам не потрібно самим вести облік наших випробувань і труднощів, прикросів та скорбот. Усі вони записані в книгах, і Небо подбає про них.

У час найбільшої потреби, коли розчарування огортають душу, – саме тоді Ісус підходить дуже близько. Момент людської потреби – це час Божих можливос-

тей. Йому відомі наші проблеми, і Він передбачив для нас допомогу.

Ніхто не повинен занепадати духом і зневірятися... Для вас є надія в Христі. Бог не наказує нам перемогати власними силами. Він просить нас наблизитися до Нього. Через які б труднощі, що обтяжують душу й тіло, ми не страждали, Він чекає, аби звільнити нас.

Обітниці для сім'ї

Ангелам доручено оберігати кожную сім'ю. У кожного з нас є святий ангел-хоронитель. Ці ангели невидимі, але іноді їхнє саяво настільки яскраве, що його можна помітити... Усім нам необхідно постійно дякувати небесним ангелам за те, що вони кожную хвилину невинно дбають про нас.

Ангели завжди опиняються там, де вони найбільше потрібні, – поруч з тими, кого оточують найважчі розчарування. У всі віки ангели були близькими до вірних послідовників Христа... Нам не дано знати, від яких очевидних та невидимих небезпек ми були збережені завдяки втручанню ангелів, доки у світлі вічності нам не відкриється Божий промисл. Тоді ми дізнаємося, що вся небесна сім'я зацікавлена в добробуті земної сім'ї і що посланці Божого престолу день за днем ішли поруч із нами.

Бог присутній у кожній оселі. Він чує кожне сказане слово, слухає кожную висловлену молитву, знає смуток і розчарування кожної душі, зауважує наше ставлення до батька, матері, сестри, друга, сусіда. Він дбає про наші потреби, і Його любов, милість та благодать постійно ви-

ливаються на нас для їх задоволення... У Його дбайливих руках ми перебуваємо в цілковитій безпеці.

Господь виявляє особливу увагу до сімей Своїх земних дітей. Ангели підносять молитви святих, немов кадило пахошів. Нехай же кожна родина вранці при сході сонця і ввечері підносить до Неба молитви, покладаючись на заслуги Спасителя. Уранці й увечері Небеса відзначають кожну сім'ю, яка молиться.

Бог завжди дбав про Свій народ... Звичайно, нас неминуче спіткають розчарування та скорботи, але все – як важливе, так і незначне – ми повинні довірити Богові. Його не обтяжують наші незліченні скорботи, Йому під силу наші тяжкі турботи. Він дбає про кожну сім'ю, оточує увагою кожну особу. Він цікавиться всіма нашими справами і проблемами, помічає кожну сльозу та співчуває нашій немочі.

Ісус знає кожного з нас особисто і співчуває нашим болям. Він пам'ятає всі імена, знає навіть наш дім та ім'я кожного його мешканця. Часом Він наказує Своїм слугам піти до певного міста, на таку-то вулицю, до такого-то дому, щоб знайти там одну з Його овечок.

Навіть у наші дні ангели в образі людей відвідують будинки мешканців Землі та користуються їхньою гостинністю. Християн, які живуть у світлі Божої присутності, завжди супроводжують невидимі ангели, приносячи благословення в наші домівки.

Ісус має бути почесним Гостем у сімейному колі. Ми повинні розмовляти з Ним, нести Йому всі наші труднощі, міркувати про Його любов, Його благодать і до-

сконалість Його характеру. Який чудовий урок можуть дати благочестиві батьки, щодня покладаючи всі свої скорботи на Ісуса, Носія тягара, замість того щоб тривожитися і скаржитися на турботи та труднощі, з якими вони не в змозі впоратися!

Батьки мають перевагу привести своїх дітей до брами Божого міста зі словами: «Я намагався навчити своїх дітей любити Господа, виконувати Його волю і прославляти Його». Тоді відчиняться брами, у які увійдуть батьки з дітьми... Члени кожної сім'ї, яка увійде до Божого міста, живучи на Землі, вірно служили Господу.

Батьки й матері, котрі підносять Бога на чільне місце у своїх сім'ях, котрі навчають дітей, що початок мудрості – страх Господній, своїми добре організованими, дисциплінованими родинами прославляють Бога перед ангелами та людьми. Такі сім'ї не повстають проти Бога, а слухають і люблять Його. У такому домі Христос не чужий; Його ім'я перебуває з членами домівки, де Його шанують і прославляють. Ангели радіють тим сім'ям, у яких Бог є верховним Правителем, де діти навчені шанувати релігію, Біблію та свого Творця. Такі родини можуть сподіватися на виконання обітниць: «Я шаную тих, хто шанує Мене, а ті, хто зневажає Мене, будуть зневажені» (1 Сам. 2:30).

Ми потребуємо того, аби щодня, щогодини довіряти Ісусові. Він обіцяв: «Як твої дні, буде множитися сила твоя» (П. Зак. 33:25 – англ. пер.). Завдяки Його благодаті ми можемо перенести всі труднощі сьогодення і виконати все, що від нас вимагається.

Обітниці батькам

Небо й сьогодні знаходиться не далі від землі, ніж тоді, коли пастухи слухали пісню ангелів. Людство і в наш час залишається таким же об'єктом уваги Небес, як і тоді, коли прості люди, котрі займалися своїми буденними справами, зустрічали ангелів опівдні і розмовляли з небесними вісниками у виноградниках і на ланах. Небо буває дуже близьким до нас на наших земних дорогах. Ангели з небесних осель супроводжують тих, хто виконує Божі накази.

Якою великою перевагою володіємо ми, смертні грішні люди, – перевагою розмовляти з Богом. На самоті, ідучи вулицею, займаючись буденною працею, ми можемо підносити до Бога наші серця, просячи поради, тягнутися до Нього душею, дихаючи Небом. Бог почує всі наші душевні переживання. Ми можемо принести їх Богові. Його рука з безмежною любов'ю задовольняє наші потреби.

Ісус – наш найкращий Друг, і Небеса зацікавлені в нашому добробуті. Не дозволяйте метушні та тривогам повсякденного життя бентежити розум і хвилювати серце! Інакше ми завжди будемо знаходити причину

для роздратування та збентеження. Не шукайте уса-
мітнення, це ще більше залякує, тривожить і зовсім не
допомагає долати перешкоди... Божа воля полягає не в
тому, щоб Його діти жили під тягарем турбот.

Можливо, ви зазнали невдачі в життєвих справах;
вам загрожують збитки, а майбутнє здається похму-
рим і безперспективним? Не впадайте у відчай! По-
кладіть усі свої турботи на Бога, будьте спокійні та
бадьорі. Просіть у Бога мудрості, щоб керувати своїми
справами розумно, уникаючи втрат. Робіть усе залеж-
не від вас, щоб досягти позитивних результатів. Ісус
обіцяв нам Свою допомогу, але тільки тоді, коли ми
виконуватимемо свої обов'язки. Якщо ви повністю до-
вірилися своєму Всесильному Помічникові та зробили
все, що могли, то можете сміливо та спокійно дивити-
ся в майбутнє.

Своєю живою вірою батько з'єднає дітей з престолом
Божим. Не покладаючись на власні сили, він довіряє
свою немічну душу Ісусові та вірить у силу Всевиш-
нього... Для всіх тих, хто в такий спосіб шукає Його,
Христос стає негайним Помічником у скрутний час.

Чоловікові та батькові я хочу сказати: переконайте-
ся в тому, що вашу душу оточує чиста свята атмосфе-
ра... Зробіть своїм порадником Слово Боже. Живіть у
сім'ї за вченням цього Слова. Тоді і в Церкві, і на роботі
ви будете поводитися згідно із цими істинами. Небес-
ні принципи допоможуть вам виявляти благородство в
усіх справах. Ангели Божі співпрацюватимуть з вами,
допомагаючи відкривати світові Христа.

У повсякденному житті ви зустрінетеся з несподіванками, розчаруваннями та спокусами... Дивіться на Ісуса завжди й за будь-яких обставин, посилаючи молитви від чистого серця, щоб знати, як виконувати Його волю. «І будуть боятися Ймення Господнього з заходу, а слави Його – зі схід сонця; бо прийде, як річка рвучка, – вітер Господній її пожене, коли ворог прийде, як ріка» (Ісаї 59:19).

Ми можемо спілкуватися з Богом у своєму серці; ми можемо перебувати в тісному спілкуванні з Христом як зі своїм Другом. Займаючись своїми повсякденними справами, ми можемо відкрити найпотаємніші бажання свого серця, які не почує жодний людський розум; проте слова, які вийшли з нашого серця, не ослабнуть у тиші і не зникнуть. Ніщо не спроможне заглушити бажання душі. Воно піднімається над вуличним шумом, над гуркотом машин. Ми звертаємося в молитві до Самого Бога, і Він чує нашу молитву.

Бог турбується й утримує все, що створив... Він бачить, коли ми йдемо на роботу, чує, коли ми молимося. Його око пильнує нас, коли ми увечері лягаємо спати і встаємо вранці. Йому відомо, коли... бідняк збирає дітей довкола вбогого столу. Бог знає про кожен пролиту сльозу, і жодна усмішка не залишається непоміченою Ним.

Сила, здобута в молитві, з якою ми звертаємося до Бога, підготує нас до наших щоденних обов'язків. Спокуси, яким ми щодня піддаємося, доводять необхідність молитви. Якщо ми хочемо, щоб Божа сила

підтримувала нас за допомогою віри, тоді ми повинні постійно підносити свої бажання до Неба в тихій молитві. Якщо навколишні своїм впливом намагаються відвернути нас від Бога, то наші прохання про допомогу та силу згори повинні бути особливо наполегливими та невпинними.

Займаючись щоденною працею, ми повинні в молитві звертати свій духовний погляд до Неба... Християнин, серце котрого покладається на Бога, непереможний.

Обітниці несміливим

Божа воля полягає не в тому, щоб Його діти жили під тягарем турбот. Господь не обманює нас. Він не говорить нам: «Не бійся. На твоїй дорозі немає жодної небезпеки», бо Він знає, що є і небезпеки, і випробування. Він відкрито говорить нам про них. Бог не забирає Свій народ зі світу гріха та зла, але вказує на безпечне сховище.

Саме відсутність віри та живої надії приводить людину до подиву, розгубленості, страху і недобрих підозр. Бог учинить велике для Своїх дітей, коли вони будуть цілком довіряти Йому.

Якщо ми перебуваємо в полоні сумнівів і побоювань або намагаємося досягнути те, чого не можемо пояснити і що сприймається вірою, то наші труднощі примножаться і збільшаться. Та якщо ми прийдемо до Бога, усвідомлюючи власну безпорадність і залежність від Нього (а воно так і є насправді), і в смиренні та з непохитною вірою розповімо про свої потреби Тому, Хто має безмежний розум, Хто бачить усе у Своему творінні й керує Всесвітом згідно зі Своею волею та Словом, – Він почує нашу молитву й осяє Своїм світлом наші серця.

Коли Ісуса розбудили, щоб утихомирити бурю, Він був спокійним. У Його словах і в погляді не було й сліду тривоги, бо страху не було в Його серці... Він довірився могутності Отця. Спокій пояснювався вірою – вірою в любов та опіку Бога. Сила слова, котре втихомирило бурю, була Божою силою. Як Ісус зберігав спокій завдяки вірі в опіку Отця, так і ми можемо мати мир, усвідомлюючи, що наш Спаситель дбає про нас.

Він [Ісус] ніколи не відмовиться допомогти. На суші чи на морі – нам не слід боятися, якщо в серці є Спаситель. Жива віра у Викупителя втихомирить життєве море і визволить нас від небезпеки таким чином, який Він вважає найкращим для нас.

Тільки усвідомлення Божої присутності може звільнити людину від страху, який затьмарює життя боязкої дитини. Нехай вона постійно пам'ятає обітницю: «Ангол Господній табором стає кругом тих, хто боїться його, і визволяє їх» (Псал. 34:8).

Сумніви та страхи посилюються тим більше, чим наполегливіше їх плекають; і в результаті від них потім складніше звільнитися. Цілком безпечно відмовитися від будь-якої людської допомоги і взятися за руку Того, Хто підхопив і врятував учня, який тонув у бурхливому морі.

Невже ти не можеш довіритися своєму Небесному Отцеві? Чи ти не наважишся покластися на Його милостиву обітницю? «Шукайте перш за все Царства Божого і Його праведності, а це все вам додасться» (Матвія 6:33). Дорогоцінна обітниця! Невже ми не можемо покладатися на неї? Хіба ми не можемо мати не-

похитну віру, знаючи, що вірний Той, Хто обіцяв? Я благаю тебе: знову вхопися тремтливою вірою за Божі обітниці та непохитно вір їм усім своїм єством, адже вони не підведуть тебе, вони просто не можуть підвести.

Віра приймає Бога Таким, Яким Він представлений у Його Слові, не наполягаючи на розумінні значення важких переживань, які трапляються в житті. Однак у багатьох дуже мало віри. Вони завжди чогось бояться і про щось турбуються. Щодня їх оточують ознаки Божої любові, проте вони не помічають цих благословень. А труднощі, з якими вони стикаються, замість того щоб наближати до Господа, розділяють їх з Ним, пробуджуючи в них занепокоєння і нарікання... Ісус – їхній Друг. Усе Небо зацікавлене в їхньому добробуті, а будь-який страх і нарікання засмучують Святого Духа. Ми повинні вірити не тому, що ми бачимо або відчуваємо, що Бог чує нас. Ми повинні довіряти Його обітницям.

Божим дітям немає потреби залежати від своїх почуттів та емоцій. Коливання людей між надією і страхом ранять серце Христа, бо Він дав людям безпомилковий доказ Своєї любові й хоче, щоб вони взяли це за основу, утвердилися, зміцнилися в найсвятішій вірі... Христова любов до Його дітей так само ніжна, як і сильна.

Довірте своє життя Богові й покладайтесь на Нього. Говоріть і думайте про Ісуса. Ваше «я» повинно розчинитися в Ньому. Відкиньте всі сумніви та страх... Спочиньте в Христі. Він здатний зберегти те, що ви Йому довірили. Коли ви перебуваєте в Його руках, то все подолаєте силою Того, Котрий вас полюбив.

Обітниці самотнім

Ми ніколи не повинні почуватися самотніми. Ангели – наші супутники. Утішитель, Якого Христос обіцяв послати в Його Ім'я, перебуває з нами. На шляху до Божого Міста не існує труднощів, яких не могли б подолати ті, хто покладає надію на Господа. Не буває таких небезпек, яких вони не могли б уникнути. Немає такого смутку, прикрощів чи людської слабкості, від яких Він не передбачив би ліків.

Ми ніколи не залишаємося самі. Ми маємо Супутника, незалежно від того, обираємо ми Бога чи ні. Пам'ятайте: де б ви не були і що б ви не робили, Бог перебуває з вами. Жодне слово, жоден вчинок, жодна думка не можуть пройти повз Його увагу. На кожне ваше слово чи вчинок є Свідок – святий Бог, Який ненавидить гріх. Перш ніж сказати або зробити щось, завжди думайте про це.

Для тих, хто таким чином познайомиться з Христом, земля більше не буде самотнім і покинутим місцем. Вона стане оселею їхнього Отця, наповненою присутністю Того, Хто колись жив серед людей.

Бог не допустить, аби хтось із Його щирих працівників залишився сам, борючись із силами, котрі значно переважають, і був переможений.

У будь-який час і на кожному місці, у всякому горі й скорботі, коли майбутнє здається похмурим і непевним, коли ми відчуваємо себе безпорадними і самотніми, нам посланий Утішитель як відповідь на молитву віри. Обставини можуть розлучити нас із нашими земними друзями, але ніякі події, жодна відстань не зможуть розлучити нас із небесним Утішителем. Де б ми не були, куди б не йшли, Він завжди по правіці нас, аби підтримувати, допомагати, підіймати і підбадьорювати.

Ніколи не думайте, що Христос далеко від вас. Він завжди поруч. Його сповнена любові присутність очищує вас. Шукайте Його як Того, Хто бажає бути знайденим вами. Він бажає, щоб ви ходили з Ним у постійному спілкуванні.

На кожную щиру молитву прийде відповідь. Вона може не прийти в такому вигляді, у якому ми бажаємо її отримати, або ж саме тоді, коли нам хочеться, аби вона прийшла, однак вона прийде саме таким чином і саме в той час, коли ми найбільше потребуємо її. На молитви, які ви приносите в самотності, журбі, випробуваннях, Бог не завжди відповідає так, як ви того очікуєте, але завжди Його відповідь сприяє вам на добро.

Якщо Ісус стане вашим Супутником і вічним Другом, ви ніколи не будете відчувати себе покинутими і самотніми.

Значно більше людей страждають через душевні недуги, ніж через хвороби тіла, і вони не відчують полегшення доти, доки не прийдуть до Христа – Джерела життя. Тоді всі скарги на втому, самотність і невдоволеність зникають. Радість і достаток додадуть бадьорості розуму, здоров'я і життєвої енергії всьому тілу.

Ви ніколи не буваєте самотні. Ви ніколи не опиняєтеся відкинутими всіма. Заради вас наш Небесний Отець віддав на смерть Свого Сина. Голгофський хрест – це свідчення того, що Бог піклується насамперед про ваш добробут, оскільки ви викуплені Божим Сином і про вас підноситься багато молитов... Якщо ви піднесете своє серце і свій голос у молитві, Він неодмінно почує і простягне руку, щоб спасти вас. Бог чує наші молитви, і, коли вам немає звідки чекати допомоги, Він стає вашим пристановищем і підтримує вас у хвилину скорботи.

Святий Дух постійно перебуває з віруючими. Нам потрібно більш уважно поставитися до того, що Утішитель поруч з нами. Якщо ми зрозуміємо цю істину, то ніколи не будемо почуватися самотніми. Коли ви стикаєтеся з ворогом, коли долаєте спокуси, надійтеся на Бога, бо Він обіцяв нам, що ніколи не залишить нас у боротьбі. Кожна душа, гріхи якої прощені, безцінна в Його очах – дорожча за весь світ. Безмежно висока ціна, сплачена за неї, і Христос ніколи не залишить душу, за яку Він помер.

Єдина можливість досягти безпеки і щастя – зробити Христа своїм постійним Порадником. І навіть якщо в цілому світі у вас немає друга, ви можете бути щасли-

ві в Ньому. Почуття занепокоєння, туги або самотності може послугувати вам на добро. Ваш Небесний Отець хоче навчити вас знаходити в Ньому дружбу, любов і втіху – усе те, що відповідає найпотаємнішим вашим сподіванням і надіям... Не переймайтеся нічим. Спокійно виконуйте свій повсякденний обов'язок. Робіть усе, що вам під силу, і просіть Бога бути вашим Помічником.

Як би не складалося наше життя, ми маємо вірного Провідника. Яким би не був наш стан, Він – наш Порадник. Якою б безнадійною не була наша самотність, Він – наш Друг, Котрому ми завжди можемо довіряти.

Обітниці матерям

Робота матері часто здається їй маловажливою справою. Цю роботу рідко цінують. Інші мало знають про численні материнські турботи й тягарі. Її дні зайняті виконанням дрібних обов'язків, кожен з яких вимагає терплячих зусиль, самовладання, тактовності, мудрості й самовідданої любові, проте вона не може похвалитися результатами своєї праці як великим досягненням... Їй здається, що вона нічого не досягла. Проте це не так. Небесні ангели спостерігають за виснажливим життям матері, відзначаючи тягарі, які вона несе день у день. Її імені може не знати світ, але воно записане в Книзі життя Агнця.

Ісус знає сердечний тягар кожної матері. Той, Чия мати теж боролася з бідністю та нестатками, співчуває кожній матері в її повсякденних турботах... Нехай матері приходять зі своїми клопотами до Ісуса. Вони знайдуть достатньо благодаті, котра допоможе їм у вихованні дітей. Двері відчинені для кожної матері, яка хоче скласти свій тягар біля ніг Спасителя.

Жодна справа не може зрівнятися з тією, яку виконує мати-християнка. Вона здійснює своє служіння, виховуючи дітей у науці й страху Господньому. Як часто вона

усвідомлює, що тягар її важчий, ніж вона здатна нести; але яка це дорогоцінна перевага скласти цей тягар у молитві перед співчутливим Спасителем! Свій тягар вона може покласти біля Його ніг і в Його присутності знайти силу, що підтримає її та додасть бадьорості, надії, сміливості та мудрості навіть у найважчі хвилини життя. Яким солодким для змученої турботами матері є усвідомлення того, що вона має Друга, Котрий може допомогти їй у всіх її труднощах!

Король на своєму престолі виконує не більш важливу справу, ніж мати. Отож, у своїй сім'ї мати є королевою. Від неї залежить формування характерів дітей для вищого, безсмертного життя.

Коли судді сядуть і розгорнуться небесні книги... багато спасених знімуть свої вінці... і перед лицем усіх небесних сонмів засвідчать, кажучи: «Це їй [матері] я зобов'язаний тим, чим мене зробила Божа благодать. Це завдяки її повчанням і молитвам я удостоєний вічного спасіння».

Якби матері частіше приходили до Христа і довіряли Йому більше, то наскільки легшою була б їхня праця, вони знайшли б спокій своїм душам.

Ваш співчутливий Викупитель спостерігає за вами з любов'ю і розумінням, готовий вислухати ваші молитви й надати необхідну допомогу. Він знає всі турботи материнського серця й підтримує вас як найкращий Друг у кожную критичну хвилину. Його руки завжди підтримують богобоязливу, вірну матір.

Матері, пам'ятайте, що Творець Усесвіту допоможе вам. Його силою і в Його ім'я ви зможете вести своїх

дітей до перемоги... Співчутливий Викупитель спостерігає за вами з любов'ю і розумінням, готовий почути ваші молитви й надати вам допомогу, якої ви потребуєте на своєму життєвому шляху.

Бог перебуває на Небесах, а світло й слава від Його престолу спочивають на вірній матері, котра намагається навчити своїх дітей протистояти впливові зла.

Матері перебувають під ніжною турботою небесних ангелів. З якою наполегливістю Господь Ісус стукає у двері оселі, де ростуть і виховуються малі діти! Як уважно Він спостерігає за зусиллями матерів і як сумно Йому бачити покинутих дітей.

На вас, матері, покладена велика відповідальність... Своїми палкими молитвами віри ви можете рухати рукою, що керує світами... Небесний Отець чує молитви матерів-християнок.

Найбільшим стимулом для працьовитої та обтяженої матері має бути прагнення підготувати кожну дитину до життя у вічності, аби вона сяjala в Господніх палацах.

Нам потрібно прийти до Ісуса й розповісти Йому про всі наші потреби. Йому можна відкрити як незначні турботи та труднощі, так і серйозні неприємності. Щоб не турбувало і не бентежило нас, ми повинні нести це Господу в молитві.

Ми потребуємо того, щоб довіряти Ісусові щодня та щогодини. Він обіцяв: «Як твої дні, буде множитися сила твоя» (П. Зак. 33:25 – англ. пер.). Завдяки Його благодаті ми можемо перенести всі труднощі сьогодення й виконати все, що від нас вимагається сьогодні.

Обітниці батькам

Батьки можуть поставити запитання: «Хто здатний на це?» Їхня надія лише в Богові, і якщо вони випускають Його з поля зору, не шукають Його допомоги і поради, то навряд чи виконають своє завдання. Однак за допомогою молитви, вивчення Біблії та щирого завзяття батьки можуть досягти успіху в цій важливій і благородній справі й отримати сторазову винагороду за всі свої турботи і витрачений час.

Працюючи для своїх дітей, міцно тримайтеся за всемогутню Божу руку. Ввіряйте своїх дітей Господеві в молитві. Старанно й невтомно працюйте для них. Бог почує ваші молитви і приверне дітей до Себе. І тоді, в останній великий день, ви зможете привести їх до Бога зі словами: «Ось я та ті діти, що дав мені Ти» (Ісаї 8:18).

Служіння батьків – це важливе, урочисте служіння. На них покладена величезна відповідальність. Але якщо вони будуть уважно вивчати Боже Слово, то знайдуть у ньому вичерпні настанови і чимало дорогоцінних обітниць, обумовлених сумлінним і вірним служінням.

Якщо ви йдете до Бога з покірним, довірливим серцем, з надією на допомогу і настанови, то маєте пра-

во довірити Йому свої проблеми. Швидше проминуть небо і земля, ніж не виконається обітниця.

Батьки розуміють, що коли у вихованні дітей вони діятимуть за Божими вказівками, то отримають допомогу Небес... Небесний Бог відзначає вашу дбайливість, вашу сповнену ревності роботу, вашу постійну пильність. Він чує ваші молитви. З терпінням і ніжністю виховуйте дітей для Господа. У вашій праці зацікавлені Небеса. Бог об'єднається з вами, щоб увінчати ваші прагнення успіхом.

Якщо ви виконуєте свої батьківські обов'язки в силі Божій, з твердим наміром ніколи не послаблювати зусиль і не залишати цей відповідальний пост, а намагатися зробити своїх дітей такими, якими їх бажає бачити Бог, тоді Ви отримаєте схвалення в Його очах. Він знає, що ви робите все можливе, і додасть вам сили.

Борячись за спасіння своїх дітей та відстоюючи свою позицію на шляху до святості, ви зустрінете найприкріші випробування. Але не зневіряйтеся. Міцно тримайтеся за Ісуса! Він говорить: «Хіба буде держатися міцно Мого він захисту, щоб мир учинити зо Мною» (Ісаї 27:5). Будуть труднощі, ви зіткнетеся з перешкодами. Постійно дивіться на Ісуса. Коли виникне критична ситуація, звертайтеся до Господа із запитанням: що я повинен робити? Чим важча боротьба, тим більша батьківська потреба в допомозі Небесного Отця і тим дорожчою буде отримана перемога.

Без людських зусиль Божественні зусилля марні. Бог діятиме, коли батьки, довіряючи Йому і покладаю-

чись на Нього, усвідомлять свій священний обов'язок і намагатимуться правильно виховувати дітей. Він співпрацюватиме з тими батьками, котрі старанно і з молитвою виховують своїх дітей, звершуючи особисте спасіння й спасіння дітей.

У чому завгодно ми можемо виявитися неспроможними, але будьте дуже старанні в служінні дітям. Якщо вони виростуть вихованими, чистими і доброчесними, якщо вони займуть хоч найменше і найскромніше місце в Божому великому плані благословення світу, служіння всього нашого життя не можна буде вважати невдалим.

Христос подбав про те, аби батькам, які перебувають під керівництвом Святого Духа, була дана сила і благодать стати вчителями в сім'ї. Домашнє виховання і навчання справлятимуть перетворювальний і формувальний вплив.

Якщо батьки працюють з терпінням і любов'ю, ревно намагаючись допомогти своїм дітям досягнути найвищого ступеня чистоти та покірності, вони досягнуть успіху.

Праця мудрих батьків, можливо, ніколи не отримає визнання світу, та коли суд засяде й розкриються книги, їхня праця постане такою, якою її бачить Бог, і буде винагороджена перед людьми й ангелами... Робота над формуванням характеру такої дитини коштувала сліз, тривоги і безсонних ночей, зате вона була зроблена мудро, і батьки почують від Господа слова схвалення.

У наших звичних життєвих справах Небеса можуть прихилитися до нас. Ангели з небесних дворів супроводжуватимуть тих, котрі виконують Божі повеління.

Обітниці переслідуваним

У всі віки сатана переслідував Божих дітей. Він мучив їх, убивав, але, помираючи, вони перемали. Вони свідчили про силу Того, Хто могутніший за сатану. Нечестиві можуть катувати й убивати тіло, проте вони не можуть торкнутися життя, схованого з Христом у Богові. Вони можуть ув'язнити людину, однак не можуть поневолити дух.

Така боротьба ніколи не припиняється, але жодний її учасник не залишений напризволяще. Ангели підтримують і захищають кожного, хто покірно ходить перед Богом. Наш Господь не зрадить жодної душі, котра покладається на Нього. Коли Його діти шукають у Нього захисту від зла, Він зі співчуттям і любов'ю піднімає над ними Свій прапор, виступаючи проти ворога. «Не торкайся їх, – каже Він, – вони Мої, Я записав їх на Своєх долонях».

Небо дуже близьке до тих, хто страждає за справедливість. Христос ототожнює Свої інтереси з інтересами Свого вірного народу; Він страждає в особі Своїх святих, і хто торкається Його вибраних, той торкається Його Самого. Сила, здатна звільнити людину від тілес-

них страждань і болю, готова також спасти її й від більшого зла. Вона дає можливість Божому слугі зберігати непорочність у всіх обставинах.

Що давало силу тим, хто в минулому зазнавав гонінь задля Христа? Єдність із Богом, єдність зі Святим Духом, з Христом. Наруга й переслідування розлучали багатьох із земними друзями, але не з любов'ю Христа. Душа, котра проходить крізь бурі випробувань і терпить ганьбу задля Істини, є найбільш дорогою для нашого Спасителя.

Коли, захищаючи істину, віруючий стоїть перед земним судом, Христос стоїть поруч із ним. Коли він знемагає в тюремних мурах, Христос приходить до нього, підбадьорюючи його серце Своєю любов'ю. Коли він зустрічає смерть в ім'я Христа, Спаситель говорить йому: «Вони можуть убити тіло, та не зашкодять душі». «Будьте відважні: Я переміг світ!» (Івана 16:33). «Не бійся, з тобою-бо Я, і не озирайся, бо Я Бог твій! Зміцню Я тебе, і тобі поможу, і правицею правди Своєї тебе Я підтримаю» (Ісаї 41:10).

Вождь нашого спасіння зміцнить Свій народ для майбутньої боротьби. Як часто, коли сатана повставав проти послідовників Христа і вони стояли перед обличчям смерті, ревні молитви, які підносилися з вірою, приводили на поле битви Вождя Господнього війська, змінювали весь хід бою і звільняли пригноблених.

Не дивуйтеся, мої юні друзі, послідовники Христа, якщо світ вас ненавидить. Раніше він зненавидів вашого Господа. Коли ви переносите образи і переслідування,

радійте, адже Ісус переніс усе це і навіть більше. Якщо ви є вірними Божими вартувими, то нехай ці переслідування слугують для вас ознакою схвалення Неба. Героїчні душі, які залишаються вірними до кінця... навіть якщо залишаються самотніми, отримують нев'янучий вінець слави... Наприкінці ж шляху вас чекають спокій, мир і слава, які в тисячі разів відшкодують кожне зусилля, кожну принесену вами жертву.

Народ Божий також не буде позбавлений страждань; але, незважаючи на гоніння й утиски, нестатки і голод, він все ж таки не буде залишений на загибель. Бог не пройде повз жодного зі Своїх дітей, які пожертвують собою. Той, Хто перерахував навіть волосся на їхніх головах, подбає про них, і під час голоду вони матимуть що їсти.

Проте багато святих з усіх народів і верств, знатні й прості, багаті й бідні, чорношкірі й білі, будуть ув'язнені. Улюблені Богом зазнають тяжких днів, вони будуть закуті в кайдани, знемагатимуть за тюремними ґратами; одних засудять до страти, а інші будуть приречені на голодну смерть в огидних темних підземеллях... Ангели відвідають їхні самотні тюремні камери і принесуть їм світло та неземний спокій. В'язниця буде як палац.

Якщо ми зі свого боку зробимо все, що залежить від нас, щоб приготуватися до майбутньої боротьби, Бог у Свою чергу зробить усе, що залежить від Нього, і Його всемогутня правиця захистить нас. Він [Бог] швидше пошле всіх ангелів слави, щоб вони стіною стали нав-

коло Його вірних душ, ніж допустить, щоб вони були обмануті й введені в оману хибними чудесами сатани.

Жахливі випробування та труднощі очікують Божий народ... Але під час скорботи, яка настане, – скорботи, якої не було відтоді, як існують люди, – вибраний Божий народ буде стояти непохитно. Сатана з усім своїм військом не може знищити Божих дітей – їх будуть захищати ангели, сила яких нездоланна.

Обітниці бідним

Спаситель не обіцяв Своїм послідовникам розкоші цього світу. Їхня їжа може бути простою. На їхню долю може випасти бідність, але Його Слово гарантує, що їхні потреби будуть задоволені. Він обіцяв їм також щось значно краще за земні блага – радість Його присутності.

Ангели Божі підіймаються, несучи до Небесного Отця молитви тих, які мають потреби або переносять горе, і спускаються, несучи благословення й надію, мужність, допомогу і життя людським синам.

Безліч людей, котрі борються з бідністю, змушені тяжко працювати за невеличку платню, щоб мати змогу задовольнити лише першочергові потреби життя. Важка праця й нестатки без надії на краще роблять їхній тягар дуже важким. А коли до цього долучаються біль і хвороби, ноша стає майже нестерпною. Змучені турботами, пригнічені, вони не знають, де знайти полегшення. Виявіть до таких співчуття в їхніх переживаннях, душевних болях і розчаруваннях... Розповідайте їм про Божі обітниці, молитесь з ними і за них, надихайте їх надією. Слова підбадьорення й підтримки, сказані хворій,

зневіреній душі, розцінюються Спасителем як сказані особисто Йому. Коли серця підбадьорюються, небесні ангели дивляться на це зі схваленням і задоволенням.

Христос показав нам, що настає час, коли багаті, які не надіялися на Бога, і бідні, які покладалися на Нього, поміняються місцями. Ті, хто був бідним на блага світу, але терплячим в стражданнях і довіряв Богові, виявляться піднесеними над тими, хто прагнув до вищих почестей, які може дати цей світ.

Бог уважно спостерігає за діями людських синів. Ніщо не відбувається на землі чи на небі без відома Творця, ніщо не трапляється без Його дозволу... І бідній людині Він приділяє стільки ж уваги, скільки й монарху, що сидить на троні. Бог постійно бажає робити добро для Свого творіння.

Думка про те, що бідняк і багач мають однакове право на місце в Божому світі, справляє сильне враження.

Ісус запевняв Своїх учнів у Божому співчутті до них у різних потребах і слабкостях. Серце Отця відгукується болем на кожне зітхання, на кожний смуток.

Очі Спасителя над нами і помічають кожну нашу складність, кожну небезпеку, що загрожує нам. Немає місця, куди б не проникав погляд Його очей. Будь-який смуток і будь-яке страждання Божих дітей викликає співчуття Христа.

Христос завжди був Другом бідних. Він вважав за краще бідність і підніс її, зробивши її Своєю долею... Розділивши Свою долю з бідними, Він зняв з бідності ганьбу, якою світ заплямував її. Він знав, наскільки не-

безпечна пристрасть до земних багатств. Він знав, що ця пристрасть згубить чимало душ.

Христос сказав, що бідні завжди будуть між нами, і Він не байдужий до долі Свого стражденного люду. Серце нашого Викупителя сповнене співчуття до найбідніших та найскромніших з Його земних дітей... Він помістив їх серед нас, щоб викликати в нашому серці любов, подібну до тієї, яку Він відчуває до страждених і пригноблених.

Христос прийшов на цю землю жити і працювати серед бідних і страждених. До них Він ставився з величезною увагою. І сьогодні, приймаючи вигляд людини, Він відвідує бідних і нужденних, полегшуючи їхнє горе і страждання.

Бог турбується й утримує все, що створив. Той, Хто керує незліченними світами безмежного Всесвіту, водночас дбає і про маленького сірого горобчика, що безжурно співає свою простесеньку пісеньку. Небесний Отець ніжно піклується про всіх нас: Він бачить, коли ми йдемо на роботу, чує, коли ми молимося. Його око пильнує нас, коли ми увечері лягаємо спати і коли встаємо вранці. Йому відомо, коли багач бенкетує у своєму палаці і коли бідняк збирає своїх дітей довкола убогого столу. Бог знає про кожну пролиту сльозу, і жодна усмішка не залишається непоміченою Ним.

Якщо Бог подбав про те, щоб створити квіти такими прекрасними, хоч вони будуть зрізані й через день зів'януть, то наскільки ж більше Він дбає про потреби Своїх слухняних дітей, життя яких триватиме вічно.

Обітниці хворим

Наш Господь через апостола Якова дав нам певні настанови щодо нашого обов'язку піклуватися про хворих. Коли людські сили вичерпаються, Бог буде Помічником Свого народу. «Як хтось між вами хворіє, нехай покличе пресвітерів Церкви і хай помоляться над ним, намастивши його оливою в Ім'я Господнє. І молитва віри спасе хворого, і Господь підійме його, а коли він учинив гріхи, вони йому будуть прощені» (Якова 5:14, 15).

А Христос і сьогодні – Той самий співчутливий Лікар, яким був під час Свого земного служіння. У Ньому зосереджений цілющий бальзам від будь-якої хвороби, відновлювальна сила від будь-якої немочі. Сьогодні Його учні мають молитися за хворих так само, як молилися учні в давнину. І одужання надійде, бо «молитва віри спасе хворого».

Бог – наша надійна опора як у хворобі, так і в здоров'ї. Проте багато людей не можуть залишити в Нього все, що їх гнітить. Їхні слабкості та хвороби загострюються через їхню постійну тривогу про себе. Якби вони перестали нарікати і піднялися над депресією та зневірою, то, напевно, зцілилися б.

Спаситель хоче, щоб ми заохочували хворих і страждених, які втратили надію, вхопитися за Його силу. Завдяки вірі й молитві кімната хворого може перетворитися на Бет-Ел – [Божий Дім]... А Бог почує молитву. Христос сказав: «Коли Мене про щось попросите в Моє Ім'я, – Я те зроблю» (Івана 14:14). Однак тільки живучи в послухові Його Слову, ми можемо сподіватися на виконання Його обітниць.

О, якими вдячними ми повинні бути за те, що Ісус бажає і може понести всі наші болі, зміцнити нас і зцілити наші хвороби, якщо це послужить для нашого добра і Його слави. Навіть за днів Христа і за днів апостолів деякі люди помирали, бо Господь знав: для них так буде краще.

Господь осяяв мене світлом, і я побачила: якщо нинішній Ізраїль впокориться перед Ним і очистить храм душі від усякої скверни, Він почує їхні молитви за хворих і благодаттю Своєю пошле звільнення від хвороб.

Бог ніколи не відвертається від душі, котра щиро шукає в Нього допомоги. Він – наше сховище як під час хвороби, так і в здоров'ї.

Як чудово думати, що Ісусові відомі всі хвороби і смутки, які ми переносимо. Він з нами в усіх наших нещастях. Деякі наші друзі ніколи не відчували ні горя, ні фізичних недуг. Вони ніколи не хворіли, і їм невідомо те, що відчують хворі. Однак Ісус співчуває нашій немочі. Він є великим Лікарем-місіонером.

Обітниця Господа про те, що всі, хто віритиме, «будуть покладати руки на хворих, і вони ставатимуть здо-

ровими» (Марка 16:18), заслуговує нині такої ж довіри, як і за днів апостолів. Вона свідчить про перевагу дітей Божих, тому наша віра повинна вхопитися за обітницю... Наше завдання – приносити хворих і страждальців до Бога на руках віри. Ми повинні навчити їх вірити у Великого Цілителя.

Тілесна неміч може призвести вас до депресії, проте це не може слугувати доказом, що Господь не працює заради вас щодня. Він великодушно пробачить вас. Пам'ятайте завжди Божі обітниці втіхи. Ісус – наш незмінний, відданий Друг, і Він хоче, щоб ви довірилися Йому.

Немає утішителя, як Христос, такого чуйного і такого вірного. Він співчуває нашим болям.

Про Божу благодать сказано, що її достатньо для всіх хвороб і випробувань, з якими людям доводиться боротися... Ніколи ні на мить не можна припускати, ніби сатана здатний засмутити нас і нашкодити нам більше, ніж Христос підтримати і зміцнити.

У Божому Слові міститься та сама сила, котрою користувався Христос, коли явно ходив серед людей. Саме Своім словом Ісус оздоровлював хворобу й виганяв бісів... Це стосується всіх обітниць Божого Слова. Через них Господь промовляє до кожного з нас особисто настільки прямо, ніби ми чуємо Його голос. Саме через ці обітниці Христос передає нам Свою благодать і силу.

Обітниці грішникам

Христос може спасти лише того, хто визнає себе грішником.

Саме грішників прийшов спасти Христос... Ніжною любов'ю Бог повертає до Себе серця Своїх заблудлих дітей. Ніхто із земних батьків не буває таким терплячим до недоліків і помилок своїх дітей, як Бог до тих, кого Він прагне спасти. Ніхто не може ніжніше умовляти грішника, ніж Він. Усі Його обітниці, усі застереження є вираженням безмежної Божої любові.

Немає нікого настільки низького, зіпсованого і розпутного, хто не міг би знайти в Ісусі, Котрий помер за нього, силу, чистоту і праведність, якщо тільки він залишить свої гріхи, свій згубний спосіб життя і всім серцем навернеться до живого Бога.

Ісус бажає, щоб ми прийшли до Нього такими, якими є: безпорадними, з усіма своїми гріхами та недоліками. Ми можемо прийти до Нього зі своїми провинами та вадами. Ми можемо прийти до Нього зі своєю неміччю, вадами, безглуздою поведінкою і впасти до Його ніг у покайнанні. За великою милістю Своєю Бог прийме нас в обійми Своєї любові, перев'яже наші рани й очистить нас від усякої скверни.

Якщо ви віддаєте себе Христу, приймаєте Його як свого Спасителя, тоді, незважаючи на всі ваші гріхи, через Його заслуги ви будете зараховані праведними і здобудете характер Христа. Бог приймає вас такими, ніби ви ніколи не грішили.

Як ретельно Господь Ісус оберігає душу від розпачу! Як Він захищає її від лютих нападів сатани! Якщо численні спокуси захопили нас зненацька і ми через оману вчинили гріх, Він не відвертається від нас, залишаючи нас на загибель. Ні, ні, не такий наш Спаситель... Завдяки Його викупній жертві ми можемо благати про прощення, про виправдання й освячення. Агнець заклений – наша єдина надія. Вірою ми дивимося на Нього як на Того, Хто «може завжди спасати тих, що приходять до Бога через Нього» (Євр. 7:25), і пахощі досконалої жертви Отець приймає.

Викупна Кров Христа завжди може очистити нас. Ми повинні сприймати її як найдорогоціннішу перевагу, велике благословення, дароване грішній людині.

Якщо людина, яка щодня спілкується з Богом, збивається зі шляху, на мить випускаючи з уваги Ісуса, це не означає свідомого гріха. Усвідомлюючи свою помилку, вона знову звертає свій погляд на Ісуса. Так, вона оступилася, але це не робить її менш дорогою для Божого серця.

Нам ще не раз доведеться схилитися до ніг Христа, оплакуючи власні недоліки та помилки, але ми не повинні занепадати духом. Навіть якщо ворог перемагає, ми не покинуті, не відкинуті Богом. Христос перебуває по правиці Божій, Він заступається за нас!

Господь не вимагає від нас зробити щось неймовірно важке, аби отримати прощення гріха. Нам немає потреби здійснювати тривалі та виснажливі паломництва або накладати на себе болісні покути, щоб заслужити благовоління Небесного Бога і викупити наші беззаконня. Проте хто визнає і залишає гріх, той буде помилуваний. Ця дорогоцінна обітниця дана грішній людині, щоб спонукати її покладатися на люблячого Бога і шукати вічного життя в Його Царстві.

Тим, хто впав, необхідно допомогти зрозуміти, що їм ще не пізно стати людьми. Христос вшанував людину Своєю довірою і таким чином виявив їй честь. Він ставився з повагою навіть до тих, які впали найнижче. Христові завжди було боляче стикатися з ворожнечею й моральною нечистотою, проте жодного разу жодним словом Він не обмовився про те, що Його чутлива душа була вражена або щось образило Його витончений смак. Якими б лихими не були звички, якою б великою не була упередженість, якими б сильними не були людські пристрасті, Він сприймав усе із жалістю й ніжністю.

Сатана може нашіптувати: «Ти – занадто великий грішник, щоб Христос міг тебе спасти». Однак ви, визнаючи себе справді негідним грішником, можете відповісти спокуснику так: «Завдяки викупленню я називаю Христа моїм Спасителем. Я покладаюся не на власні заслуги, а на дорогоцінну Кров Ісуса, яка очищає мене».

Христос піднімає грішника з найглибшої прірви гріха, очищає й облагороджує його. Дивлячись на Ісуса, грішник цілком змінюється й удостоюється найвищої нагороди, наприклад, перебування з Христом на Його престолі.

Обітниці засмученим

Бог не бажає, щоб хтось із нас страждав під тягарем невисловленого смутку з хворим і розбитим серцем. Він хоче, щоб ми дивилися на веселку обітниць і проливали світло на інших. О, благословенний Спаситель стоїть поряд з багатьма, чії очі затуманені слізьми, так що вони не бачать Його. Він міцно візьме нас за руки, якщо ми з дитячою вірою простягнемо їх до Нього, благаючи Його вести нас. Нам дарована перевага радіти в Богові. Якщо ми дозволимо Ісусові наповнити наше життя розрадою і спокоєм, то завжди будемо відчувати Його величезну любов до нас.

Ісус є Страдником; Він переніс невимовні сердечні муки... Його серце відкрите для людського горя, страждань і переживань. Любов'ю вічною Він поллюбив нас і оточив Своєю ласкою та милістю. Наше серце може заспокоїтися в Ньому, вдень і вночі ми можемо роздумувати про Його любов і ласку. Він підносить душу над щоденною скорботою і труднощами, даючи нам Свій мир.

Утішитель перебуває з нами щохвилини, на кожному місці, в усіх печалях та нещастях, коли обставини життя здаються похмурими, а майбутнє обіцяє безнадію і

самотність. І тоді у відповідь на молитву віри буде посланий Утішитель.

Ісус подивився на Своїх викуплених святих – їхні обличчя сяяли славою – і, спрямувавши на них Свій люблячий погляд, сказав Своїм звучним мелодійним голосом: «На подвиг душі Моєї Я дивлюся з радістю. Тепер ви вічно будете насолоджуватися цією осяйною славою. Вашим стражданням прийшов кінець. Не буде вже ані смерті, ані смутку, ані голосіння, ані болю».

Ми повинні навчитися довіряти обітницям і мати непохитну віру... Живіть у сяйві Голгофського хреста. Не ховайтеся більше в тіні, скаржачись на смуток, бо це лише поглибить скорботу. Навіть ідучи долиною смертної тіні життя, не можна забувати, що Христос перебуває з нами, якщо ми довіряємо Йому, – так само як Він перебуває з нами і на вершині успіху.

Не живіть у тіні хреста. Не плачте, не нарікайте, не скаржтеся, але підбадьоруйте себе до надії та радості. Хрест вказує на живого Спасителя, Котрий є вашим Заступником і кличе до Бога заради вас... Коли навколо вас згущується пільма, це відбувається тому, що сатана затулив від вас яскраві промені Сонця праведності.

Небесні ангели послані служити тим, хто успадкує спасіння. Поки що ми не знаємо, хто саме буде спасеним; досі ще не відкрилося, хто стане переможцем і матиме частку «в спадщині святих у світлі». Однак небесні ангели перетинають землю з одного краю до іншого, потішаючи засмучених, захищаючи всіх, хто перебуває в небезпеці, і навертаючи людські серця до

Христа. Вони нікого не обминають і не залишають без уваги. Бог не зважає на особу, але однаково дбає про всі створені Ним істоти.

Мені шкода, що ви занурені в смуток і скорботи. Адже Ісус, дорогоцінний Спаситель, живий. Він живе для вас. Він хоче, щоб ви були втішені Його любов'ю. Не турбуйтеся ні про що – довіртеся Господу. Пам'ятайте, що жодний горобець не впаде на землю без відома вашого Небесного Отця.

Ті, хто переживає найбільші печалі, часто самі несуть найбільшу втіху іншим, всюди поширюючи світло на своєму шляху. Скорботи змінили й облагородили таких людей – вони не втратили надії на Бога, коли злигодні обрушилися на них, але наблизилися до Нього, шукаючи Його захисту і любові. Такі люди є живим доказом ніжної турботи Бога, Котрий творить як темряву, так і світло й засмучує нас для нашого ж блага.

Рухайтесь ж уперед, неначе кожна принесена молитва досягала престолу Божого і на неї відповів Той, Хто дав людям надійні обітниці. Рухайтесь вперед, звеличуючи Бога у своїх серцях навіть тоді, коли вас пригнічують труднощі та смуток... Світло засяє, ми будемо радіти. Хмари і темрява розсіються.

Небеса зацікавлені в щасті людини. Наш Небесний Отець не позбавляє радості Своїх дітей.

Обітниці стражденим

Той, Хто прийняв на Себе людську природу, знає, як співчувати людським стражданням. Христові відомі не тільки кожна душа, особливі потреби і випробування цієї душі, а й усі обставини, що хвилюють та бентежать її дух. Його рука з жалістю і ніжністю простягнута до кожної стражденої дитини. А ті, що страждають найбільше, отримують найбільше Його співчуття й жалю. Відчуття нашої немочі зворушує Його. Він бажає, щоб ми склали всі свої труднощі та переживання біля Його ніг та залишили їх там.

Усі людські страждання і скорботи бачить Його не-всипуще милосердне око і Його любляче серце... До нас спрямована найніжніша Божа турбота. Він співчуває нам через наші слабкості та смуток. Ми можемо сумувати й навіть упасти у відчай. Над нами можуть згуститися похмурі хмари безнадії, але попереду сяє світло. За завісою мороку перебуває наш співчутливий милостивий Друг, Котрий неохоче засмучує та карає людських синів.

Ніхто не зможе гідно оцінити благословення викуплення доти, доки сам не відчує, що може з радістю дозволити собі принести будь-яку жертву з любові до

Христа. Кожна жертва, принесена заради Христа, збагачує того, хто дає, і будь-яке страждання та втрата, перенесені заради Нього, збільшують ту радість, яку переможеть відчуватиме у вічності.

Бог завжди веде Свій народ єдино можливим шляхом, таким, який би вони вибрали для себе самі, якби мали змогу бачити кінець від початку і розуміти славу тієї мети, до якої вони наближаються як співпрацівники Бога. Ні Енох, який був узятий на Небеса, ні Ілля, котрий вознісся на вогненній колісниці, не були більшими чи достойнішими за Івана Хрестителя, який самотньо загинув у в'язниці... З усіх дарів, які Небеса можуть послати людям, спільність із Христом у Його стражданнях – це вияв найбільшої довіри та найвищої честі.

Я переконую тих, хто страждає: покладіться душею на Бога. Господь буде вашим Помічником, вашою твердиною, вашою розрадою. Дивіться на Нього та довіртеся Йому. Ми повинні отримувати вітиху від Христа.

Христос переживає за кожного страждальця... Ніколи не існувало того, хто співчував би більш чуйно і глибоко.

Буде помилкою думати, нібито Бог задоволений, коли Його діти страждають. Небеса зацікавлені в щасті людини. Наш Небесний Отець не позбавляє радості Своїх дітей.

Справжні учні Христа прямують за Ним крізь важку боротьбу, виявляючи самозречення і зазнаючи гіркого розчарування. Та це допомагає їм зрозуміти вину й горе гріха, і вони починають дивитися на нього з огидою. Спільники Христових страждань удостоються бути спільниками Його слави.

Той, Хто помер за гріхи світу, колись широко відчинить ворота раю для всіх віруючих у Нього. Незабаром закінчиться боротьба й буде отримана перемога. Невдовзі побачимо Того, у Кому зосереджувалися наші надії на вічне життя. У Його присутності наші теперішні життєві випробування і страждання здаватимуться зовсім мізерними.

Страждання стало долею дітей Божих від часів мученика Авеля. Патріархи страждали за те, що були вірними Богові та підпорядковувалися Його заповідям. Великий Глава Церкви страждав за нас, Його перші апостоли і першоапостольська Церква також страждали. Мільйони мучеників страждали, і реформатори страждали. Так чому ми, що маємо благословенну надію на безсмертя, якій судилося здійснитися при скорому з'явленні Христа, повинні уникати страждань у нашому житті? Якби можливо було досягнути дерева життя, що стоїть посеред раю Божого, без страждань, ми не зуміли б оцінити, наскільки велика нагорода, яка нами не вистраждана.

Ісус глибоко зацікавлений долею Свого вибраного вірного народу. Очевидно, Його хвилює все, що стосується Божих дітей... Його співчуття до них незрівнянне. Він не збирається залишатися звичайним спостерігачем, байдужим до страждань Свого народу. Він розділяє його інтереси та печалі. Якщо Його народ піддається несправедливим, злим нападкам презирства, ці страждання заносяться в небесні книги як завдані особисто Христу.

Мені була показана нагорода святих, нетлінна спадщина. Потім мені було показано, що Божий народ багато переніс заради істини і що, навіть незважаючи на це, вони вважатимуть, що Небо обійшлося їм досить дешево. Вони змушені будуть визнати, що їхні нинішні страждання нічого не варті порівняно з тією славою, яка в них відкриється.

Обітниці вчителям

Любий учителю, коли ти обдумаєш свою потребу в силі та керівництві, потребу, якої жодне людське джерело не може заповнити, я прошу тебе взяти до уваги обітницю Того, Хто є чудовим Порадником... «Покликуй до Мене – і тобі відповім» (Єрем. 33:3). «Я зроблю тебе мудрим, і буду навчати тебе у дорозі, якою ти будеш ходити, Я дам тобі раду, Моє око вважає на тебе!» (Псал. 32:8).

Як на найвищу підготовку до вашої роботи я вказую вам на слова, життя та методи найвидатнішого з учителів. Я прошу вас навчитися від Нього. Він – ваш справжній ідеал. Дивіться на Нього доти, доки Його Дух не заволодіє вашим серцем і життям.

Учителі зустрічають чимало випробувань. Їх опановує розпач, коли вони бачать, що їхні зусилля не завжди належним чином виявляються в учнях. Сатана прагне вразити їх фізичними хворобами, сподіваючись викликати нарікання проти Бога і забуття Його доброти, Його милості, Його любові та великої слави, яка очікує на переможця. Нехай учителі пам'ятають, що через випробування Бог веде їх до більш досконалої надії на Нього.

Його око над ними, і якщо в хвилину збентеження вони будуть дивитися на Нього з вірою, то Він виведе їх із горнила очищеними, немов золото, випробуване вогнем... Він не покладе на них тягаря більшого, ніж вони можуть понести.

Учителі потребують хрещення Святим Духом. Найревніші молитви скрушених душ досягнуть престолу, і Бог відповість на ці молитви Свого часу, якщо ми вірою вхопимося за Його руку. Нехай наше «я» зіллється з Христом, а Христос – із Богом. Тоді Його сила підкорить і пом'якшить серця.

Коли вчитель покладеться на Бога в молитві, на нього зійде Дух Христа, і Бог через Святого Духа працюватиме над розумом учнів. Святий Дух наповнить розум й серце вчителя надією, мужністю та біблійними образами – усім цим наставник зможе поділитися зі своїми вихованцями. Слова істини прозвучать ще більш вагомо, набираючись такого глибокого змісту, про який учитель і не мріяв.

Навчайте молодь, формуйте їхній характер, виховуйте, виховуйте їх для майбутнього, нетлінного життя. Частіше моліться. Благайте Бога дарувати вам молитовний дух. Не вважайте ваше завдання як учителя виконаним, якщо ви не можете привести своїх учнів до віри в Ісуса та любові до Нього. Нехай любов Христа наповнить ваші душі, і тоді ви будете підсвідомо відкривати її іншим. Коли ви, наставники, цілком присвятите себе Ісусові, щоб Він вів вас, керував вами і контролював вас, ви уникнете поразок. Найважливіша

робота, що стоїть перед вами, – це навчити своїх учнів бути християнами. Ідіть до Бога; Він чує молитви і відповідає на них.

Учителі та батьки повинні сіяти по всіх водах, і якщо вони виявляться вірними, то з часом зберуть жнива спасенних. І коли навколо великого білого престолу вони побачать тих, заради кого працювали, – у вінцях, білому одязі, з золотими арфами, – то відчують, що їхні зусилля не були марними. Ніби солодка музика для їхніх вух, прозвучать слова: «Гаразд, рабе добрий і вірний».

Ми живемо в той час, коли сатана робить усе можливе зі свого боку, щоб розчарувати і збентежити тих, хто працює на Божій ниві. Однак ми не повинні занепадати духом та розчаровуватися. Потрібно розвивати свою віру в Бога. Ми повинні довіряти Його живому Слову. Без постійного спілкування з Богом ми ніколи не зможемо впоратися із силами темряви, що неодмінно позначиться на всіх сферах нашого служіння.

Учителі повинні пам'ятати про своє призначення. Поруч із тими, хто часто перебуває в молитві з Богом, перебувають і святі ангели. Атмосфера, яка оточує душі таких людей, чиста і свята, оскільки вона насичена впливом Божого Духа.

Багато хто навіть під час посвячення не отримує благословення істинного спілкування з Богом. Вони дуже квапливі. Поспішними кроками вони прориваються через оточення присутності Христової любові, можливо, затримуючись на мить на священній території, але не в очікуванні поради. У них немає часу залишатися занад-

то довго з Божественним Учителем. З вагою свого тягря вони повертаються до своїх справ. Ці люди ніколи не зможуть досягти найвищого успіху доти, доки не дізнаються секрету сили. Для цього їм потрібно знайти час подумати, помолитися, почекати відновлення фізичних, розумових і духовних сил.

Обітниці спокушуваним

Христос ніколи не залишить тих, за кого Він помер. Ми можемо залишити Його і стати жертвою спокуси, але Христос ніколи не відвернеться від тих, кого викупив ціною власного життя. Якби наш духовний зір був гострішим, ми побачили б душі, зігнуті під тягарем насильства та скорботи, придавлені, як віз снопами, готові померти у своєму гіркому розчаруванні. Ми побачили б, як поспішно ангели приходять на допомогу, відкидаючи назад війська зла, що оточили їх, і допомагаючи знайти рівновагу. Між цими двома арміями відбувається справжнісінька боротьба, така ж реальна, як і війна армій цього світу, і від результату цієї духовної битви залежить майбутнє Всесвіту.

Коли нас атакують спокуси й випробування, давайте звертатися до Бога і боротися разом з Ним у молитві. Він не відпустить нас із порожніми руками, але дасть нам благодать і силу для перемоги, щоб вирватися з-під влади ворога.

Ісус із розумінням ставиться до наших слабкостей і готовий дати нам силу, щоб ми витримали випробуван-

ня і чинили опір спокусам сатани, якщо ми тільки покладемо на Нього свій тягар.

Сатана ніколи не зможе назавжди знищити людину, яку Христос приготував до випробувань Своїм попереднім заступницьким служінням. Кожна душа оточена благодаттю, і для неї Христос проклав шлях звільнення, тому ніхто не приречений упасти під натиском ворога.

Коли напосідають спокуси, коли турботи, труднощі й морок, здається, оточили вашу душу, подивіться туди, де останній раз бачили світло. Спочиньте в любові Христа, під Його надійним захистом. Коли гріх бореться за панування в серці, коли вина пригнічує душу й обтяжує сумління, коли невір'я затьмарює розум, пам'ятайте: Христової благодаті достатньо, аби подолати гріх і розігнати морок. Увійшовши в спільність зі Спасителем, ми входимо в край миру і спокою.

Слова Христа – це гарантія допомоги і запевнення в абсолютній підтримці для кожної спокушуваної душі. Усюди нас підстерігають небезпеки, але весь Усесвіт дивиться за тим, щоб ніхто не спокушував нас більше, ніж ми можемо перенести.

Ісус не бажає, щоб викуплені такою дорогою ціною стали мішенню для спокус ворога. Він не бажає, щоб ми були переможені й загинули. Той, Хто приборкав левів у рові й ходив зі Своїми вірними свідками у вогненній печі, готовий і зараз сприяти нашому добру і викоринити будь-яку недобру рису нашого характеру. Зараз Він стоїть біля престолу милості, підносячи до Бога молит-

ви тих, хто шукає Його допомоги. Він не відвертається від людини, яка плаче з розбитим серцем.

Наш Небесний Отець вимірює і зважає кожне випробування, перед тим як дозволяє йому обрушитися на віруючого. Він розглядає обставини та враховує силу людини, яка піддається випробуванню Божому, і ніколи не допускає спокуси, що перевершує здатність людини чинити опір. Якщо людина падає, це ніколи не відбувається з вини Бога, Який нібито не дав достатньо сили і благодаті. Значить, спокушуваний не пильнував у молитві і не оцінив вірою засобів боротьби, яких Бог приготував для нього доволі. Христос ніколи не залишає віруючого в час боротьби. Людина повинна промовляти обітниці й зустріти ворога в ім'я Господа, у цьому разі вона ніколи не зазнає поразки.

Саме віра єднає нас із Небом, зміцнюючи нас у боротьбі із силами темряви. У Христі Бог передбачив усе необхідне для подолання кожної гріховної риси нашого характеру та для опору будь-якій спокусі, якою б сильною вона не була... Нехай душі, котрі відчують свою безпорадність і негідність, покладаються на милість Свого співчутливого Спасителя. Той, Хто ходив серед людей, зціляючи хворих та виганяючи нечистих духів, і сьогодні є тим же могутнім Викупителем.

Христос ніколи не залишить тих, за кого Він помер. Ми можемо залишити Його, поступившись спокусі, але Христос у жодному разі не відвернеться від того, кого Він викупив ціною власного життя.

Якби наші духовні очі відкрилися, ми побачили б душі, пригнічені та обтяжені горем... Ми побачили б, як ангели поспішають на допомогу цим спокушуваним людям, проганяючи геть довколишні сили зла та зміцнюючи їхні ноги на надійному фундаменті.

Обітниці у випробуваннях

Той факт, що ми змушені переживати випробування, показує: Господь Ісус бачить у нас щось дорогоцінне, що бажає розвинути. Якби Він не бачив у нас нічого, чим міг би прославити Своє ім'я, то не витрачав би часу на наше очищення. Він не кидає у Своє горнило неважливі каміння. Він очищає тільки цінну руду.

Божя любов до Його дітей у час цього найсуворішого випробування буде такою ж сильною та ніжною, як і в найкращі часи.

Неможливо словами висловити спокій і радість того, хто довіряє Божому Слову. Випробування не призводять його до розчарування, а образи не роблять жорстоким. Його «я» розіп'яте. День за днем тягар його життя зростає, спокуси стають сильнішими, випробування суворішими, але він не відступає, бо отримує силу від Бога, відповідну до своїх потреб.

У кожній скрутній ситуації просіть у Бога мудрості. При кожному випробуванні благайте Його показати вам вихід зі скрути, і ваші очі відкриються, щоб побачити засоби звільнення та скористатися цілющими обітниця-

ми, записаними в Божому Слові. Тоді ворог не змусить вас плакати і зневірятися, але натомість ви отримаєте віру, надію й мужність у Господі.

Спаситель завжди поруч із тими, хто бореться зі спокусами. З Ним неможливі поразки, втрати, невдачі.

Ми можемо постійно перебувати так близько до Бога, що під час кожного несподіваного випробування наші думки звертатимуться до Нього так само природно, як квітка повертається до сонця.

Не час занурюватися в безодню зневіри та розчарування... Господь показав мені, що Його благодаті достатньо, щоб витримати всі наші випробування; і хоч їх тепер більше, ніж раніше, якщо ми цілковито довіримося Богові, то здолаємо будь-які спокуси і завдяки Його благодаті вийдемо переможцями.

Коли ви стикаєтеся з нещастями та труднощами, знайте, що завдяки їм ви можете взяти від Господа нову силу, набути глибшої покори, щоб Він міг повніше благословити, зміцнити і підтримати вас.

Часто наші випробування здаються нам непереборними, і без Божої допомоги вони справді є такими. Якщо ми не будемо надіятися на Бога, то тягар наших обов'язків поглине нас та принесе тільки нещастя і смуток. Тільки довірившись Христу, ми не впадемо під вагою випробувань.

Нещастя і горе, яким би важким та гірким воно не здавалося, послужить благословенням для того, хто приймає його з вірою. Важкий удар, який перетворює на ніщо всі земні радощі, спрямовує наш погляд до Не-

бес. Багато людей ніколи б не пізнали Господа, якби скорбота не спонукала їх шукати в Нього втіхи.

Кожне переживання, яке найбільш суворо випробовує нашу віру й навіть деколи змушує думати, що Бог забув нас, має на меті наблизити нас до Нього і спонукати скласти всі наші тягарі до ніг Христа та знайти спокій, який Христос дає натомість.

Нам дано тільки сьогодні, і якщо ми будемо мати живе спілкування з Богом, то Він дасть нам силу перенести все, що чекає нас завтра. Його благодаті достатньо для кожного нового дня, який матиме як випробування, так і перемоги... Ми маємо Того ж Бога, Який трудився для Свого народу в минулі століття. Ісус завжди перебуває поруч з нами, тож чи маємо ми право вагатися? Ні, коли прийдуть випробування, Господь наділить нас силою для того, щоб їх перенести.

Бог наближає до Себе людей шляхом суворих випробувань, відкриваючи їм їхні слабкості та неспроможність і навчаючи їх покладатися на Нього як на свого єдиного Помічника і Захисника. Тим самим Він досягає Своєї мети. Вибрані люди готуються приносити користь у будь-яких непередбачених умовах, займати важливі та відповідальні пости і здійснювати грандіозні задуми, для чого, власне, вони і були наділені здібностями. Бог бере Собі людей після випробування. Він перевіряє їх, і таким чином вони навчаються, виховуються та дисциплінуються. Ісус, наш Викупитель, Представник і Глава людського роду, переніс процес випробування повною мірою. Він постраж-

дав більше, ніж це може вимагатися від будь-кого з нас.

Яким би важким не було випробування, жодний з нас не буде виправданий, якщо в цей момент відпустить руку Бога. Він – Джерело нашої сили і Твердиня наша в будь-якому випробуванні. Коли ми будемо звертатися до Нього по допомогу, Він простягне Свою руку, сильну, щоб спасати.

Обітниці скорботним

Неважко запам'ятати: Господь Ісус бажає, щоб ми приносили до Нього всі свої переживання і скорботи. Принесіть свої труднощі та турботи до Господа в молитві, й залиште їх. Наскільки б щасливішими ми могли бути, якби чинили так.

Господь бажає, щоб ми щодня приходили до Нього з усіма своїми нещастями та розкаянням у гріхах, і Він зможе дати нам спокій, коли ми несемо Його ярмо. Святий Дух наповнить душу Своїм благодатним впливом.

Наш Господь Бог запевняє нас, що Він тільки й чекає можливості явити нам Свою доброту. Він запрошує нас кликати Його в день нещастя... Він був швидким Помічником у неволі для всіх, хто щиро шукав Його.

Деякі люди живуть у постійному страху та метушні. Хоч вони щодня оточені очевидними доказами Божої любові, користуються щедрими дарами Його батьківської опіки, однак не помічають Його благословень... Життєві труднощі не наближають їх до Бога, єдиного Джерела допомоги, а навпаки – відділяють від Нього, викликаючи занепокоєння та нарікання.

Дуже великі скорботи грядуть на наш світ. Сатана збирає всі сили пекла, щоб страждання, нещастя і загибель стали долею людини. Його завдання – накликати на людей усі біди, які тільки можливо. Земля – це арена його діяльності, але йому не дозволено діяти безконтрольно. Він не може піти далі, ніж допустить Господь.

Якщо ви кликатимете до Бога всім своїм єством, Він неодмінно почує і простягне Свою руку, щоб спасти вас. Господь чує наші молитви, і навіть коли допомоги, здавалося, чекати нізвідки, Він відкриває нам Свої обійми, пропонуючи реальну допомогу під час скорботи.

Лише деякі правильно оцінюють і використовують дорогоцінне право на молитву. Нам потрібно приходити до Ісуса й розповідати Йому про свої потреби. Йому ми можемо нести як найнезначніші турботи і проблеми, так і великі біди. Що б не турбувало і не пригнічувало нас, необхідно підносити це до Господа.

Усі люди зазнають випробувань, смутку, які важко пережити, спокус, яким нелегко опиратися. Не скаржтеся людям на свої труднощі, а відкривайте їх у молитвах Богові. Візьміть собі за правило ніколи не висловлювати жодної думки сумніву чи розчарування. Ви можете сприяти тому, щоб зробити життя інших радіснішим, зміцнюючи їх словами надії та святого підбадьорення.

Якщо ви в покорі серця шукаєте Божественного керівництва в будь-якому нещасті й скруті, то, згідно із запевненням Його Слова, вам буде дана благословенна відповідь.

Чимало людей, потрапивши в біду, вважають, що повинні звернутися до одного із земних друзів, розказавши йому про всі свої труднощі та благаючи про допомогу. У важких обставинах їхнє серце наповнюється невір'ям і шлях видається темним. Однак увесь час поруч із ними стоїть могутній Порадник усіх віків, Котрий запрошує їх довіритися Йому. Ісус, великий Носій тягарів, говорить: «Прийдіть до Мене, і Я заспокою вас». Невже ми відвернемося від Нього, щоб звернутися до ненадійних людських істот, настільки ж залежних від Бога, як і ми?

Я часто отримую листи від людей, які розповідають мені про свої скорботи та переживання, вони просять мене запитати Бога про те, як їм поводитися. Тим, щодо кого Господь не послав мені світла, доводиться говорити: я не уповноважена Богом відповідати вам так, як ви того хочете. Господь Ісус закликав вас нести свої скорботи до Того, Хто ясно бачить усі обставини вашого життя.

Коли, наче повінь, наші скорботи множаться і готові поглинути нас, замість того щоб плакати, засмучуватися і впадати у відчай, давайте не тільки просити Бога про допомогу, але й прославляти Його за безліч благословень, уже дарованих нам, прославляти Того, Хто може допомогти нам, – і наше життя буде більш приємне Йому, а спасіння, приготоване Ним, стане більш видимим.

Коли насправді трапляється нещастя, Бог допомагає лагідним і покірним переносити його. Якщо Він у

Своєму провидінні допускає нещастя, то Він же і допоможе пережити його.

Коли приходить скорбота, то замість того, щоб втрачати терпіння, нарікати і турбуватися, ідіть до Господа і розкажіть Йому все.

Обітниці жінкам

Жінкам доручено справу ще більш важливу і піднесену, ніж царю, що сидить на престолі. Вони можуть формувати розум і характери своїх дітей таким чином, щоб зробити їх корисними для цього світу і щоб вони стали синами та доньками Божими.

Виділяйте час для молитви і, коли молитесь, вірте, що Бог чує вас. Моліться з вірою. Іноді відповідь не прийде тієї ж миті, і це означатиме випробування вашої віри. Господь перевіряє вас, чи станете ви довіряти Йому, чи є у вас жива постійна віра... Довіртеся обітниці Господа. Довіряйте Богові, коли ви в темряві; це саме час для того, щоб виявити віру.

Терпляче очікуйте Господа. У важкий час Він буде для вас дієвою допомогою. Господь добрий. Славте Його святе Ім'я. Богу до вподоби, коли ми довіряємо Йому і Його обітницям. Тільки вірте – і ви побачите виконання Божого Слова.

Якщо там, де зараз тільки одна жінка, було б двадцять, які виконують цю святую і важливу місію, ми би побачили більше навернених до істини. У великій справі

проповіді істини необхідний пом'якшувальний, очищувальний вплив жінок-християнок.

Жінка повинна посісти становище, яке Бог призначив їй від початку, – вона рівна чоловікові. Світ потребує матерів, котрі не лише носять ім'я матері, але і є такими в повному значенні цього слова. Можна з упевненістю сказати, що характерні обов'язки жінки більш священні та більш святі, ніж обов'язки чоловіка. Нехай жінка усвідомлює святість своєї справи і в силі та страхіві Божому виконує свою життєву місію. Нехай вона виховує дітей так, щоб вони приносили користь у цьому світі й стали членами сім'ї у кращому світі.

Якщо ви дозволяєте собі плакати і ремствувати про важкі втрати, про минуле, про те, що вже неможливо змінити, ви нехтуєте своїми щоденними обов'язками. Дивіться на Ісуса, Проводиря і Вершителя вашої віри. Припиніть думати про те, що робить вас сумними, інакше ви стаєте знаряддям у руках сатани, поширюючи невір'я та темряву... Хоч на вас можуть обрушитися тяжкі випробування, ваша справа – дивитися вгору й бачити світло Ісуса.

Чимало людей втрачають спокій, не знаючи, чим закінчиться та чи інша справа. Люди не витримують невизначеності; виявляють нетерпіння, відмовляючись чекати, щоб побачити Боже спасіння. Передчуття лиха мало не зводять їх з розуму. Вони дають волю бентежним думкам і у своєму горі кидаються то в один, то в інший бік, намагаючись дізнатися про те, що приховане від них. Якби такі люди покладалися на Бога,

пильнували й молилися, то знайшли б Божественну утіху. Їхній дух заспокоївся б у спілкуванні з Богом. Стомлені та обтяжені душі знайшли б для себе спокій, якби прийшли до Ісуса.

У яких би духовних дарах ми не мали потреби, у нас є перевага просити про них через Ісуса. Ми можемо з дитячою простотою сказати Господу про все те, що нам потрібно. Ми можемо просити в Нього про задоволення матеріальних потреб, про їжу, одяг, а також про хліб життя та одягу праведності Христа. Отець Небесний знає, у чому ви маєте потребу, і чекає, щоб ви просили Його про це. Іменем Ісуса ми отримуємо всякий дар. Бог шанує це ім'я і задовольнить потреби зі скарбниці Свого милосердя.

Деяким керівникам важко знайти час для роздумів і молитви, оскільки в них завжди багато невідкладних справ, але про молитву вони ніколи не повинні забувати. Небесні благословення, одержувані завдяки щоденній молитві, будуть немов хліб життя для душі та посприяють їхньому духовно-моральному зростанню. Керівники в цьому випадку уподібняться до дерева, над водним потоком посадженим, що родить свій плід своєчасно, і що листя не в'яне його.

Хоч повсякденні їхні потреби задоволені, багато людей побоюються довірити своє майбутнє Богові й живуть у постійній тривозі, щоб їх не спіткала бідність і не довелося страждати їхнім дітям. Інші перебувають у постійному передчутті якогось нещастя або перебільшують труднощі, з якими їм доводиться стикатися, і

тому їхні очі сліпі до багатьох благословень, за які варто було б дякувати Богові.

Зустрічаючись із перешкодами на своєму шляху, вони не шукають допомоги в Бога – єдиного Джерела сили, а навпаки – віддаляються від Нього в тривозі й незадоволенні.

Чи справедливо виявляти таке невірство з нашого боку? Хіба є причини залишатися невдячними і недовірливими? Ісус – наш Друг; Небеса зацікавлені в нашому добробуті.

Обітниці стурбованим

Не дозволяйте, щоб труднощі та повсякденні клопоти затьмарювали ваш розум і робили вас похмурими. Якщо ви це допустите, завжди знайдеться щось таке, що буде вас дратувати і докучати. Життя є таким, яким його робимо ми; адже ми завжди знаходимо те, чого шукаємо. Якщо ми вбачаємо в житті лише печалі й тривоги, то матимемо безліч проблем, про які будемо постійно думати й говорити. Але якщо дивимося на світлий бік життя, знайдемо для себе достатньо того, що зробить нас радісними та щасливими.

Існує чимало людей, серця котрих страждають під тягарем турбот, тому що вони намагаються досягти прийнятого світом стандарту. Вони вибрали служіння світові, перейняли його складнощі, запозичили його звичаї. Через це їхній характер псується, а життя стає втомливим. Постійне занепокоєння виснажує їхні життєві сили. Наш Господь бажає, щоб вони скинули це ярмо рабства. Він запрошує їх прийняти Його ярмо; Він говорить: «Мое ярмо любе, і Мій тягар легкий» (Матв. 11:30).

Занепокоєння сліпе, воно не може розпізнати майбутнього, але Ісус бачить кінець від початку. У кожній скруті Він має Свій спосіб полегшення... Наш Небесний Отець має тисячу способів для нашого забезпечення. Ті, хто керується єдиним принципом «служіння Богові – найголовніше», виявлять, що труднощі зникли і перед ними відкривається рівна дорога.

Якщо ми щиро віримо в те, що Бог нас любить і бажає нам добра, то перестанемо хвилюватися про майбутнє. Ми довіримося Богові, як дитина довіряється люблячому татові.

Дев'ять із десяти всіх випробувань і проблем, які турбують багатьох людей, народжені їхньою уявою або викликані неправильним способом дій... Християнин може довірити будь-яке занепокоєння і будь-яку проблему Богові. Немає нічого настільки крихітного, чого б наш співчутливий Спаситель не помітив, і немає нічого настільки великого, чого б Він не міг понести.

Працюючи на повну силу, не стомлюйте себе турботами цього життя. Не затьмарюйте свій розум занепокоєнням, але довірте Господу працювати заради вас і зробити для вас те, що ви не можете зробити для себе самі.

Люди занадто часто надмірно турбуються і тривожаться про те, чого змінити не можна. Господь бажає, щоб Його діти повністю довірилися Йому. Наш Господь – справедливий і праведний Бог. Його дітям слід визнати Його доброту і справедливість у великих і незначних питаннях життя. Людина, яка одержима тривогою й нарікає, відкидає тим самим Його керівництво.

Тривоги перетворюються на небезпечне ярмо на шиї людини. Не турбуйтеся, оскільки тоді наше ярмо стає більш незручним, а тягар важчим. Робіть усе від вас залежне, не турбуючись і довіряючи Христу.

Якщо ми навчимося більше вірити, більше любити, більше терпіти, цілком довіряючи нашому Небесному Отцю, то отримаємо більше спокою і щастя в перипетіях життя. Господу не до вподоби, щоб ми турбували і мучили себе, вирвавшись із рук Ісуса. Він – єдине Джерело всієї благодаті, здійснення кожної обітниці, виконання будь-якого благословення.

У постійній надії на Бога – безпека. Сподіваючись, вам не потрібно буде постійно боятися якогось нещастя в майбутньому. Уся ця непотрібна тривога й неспокій зникнуть. У нас є Небесний Отець, Котрий дбає про Своїх дітей, і Його благодаті буде достатньо для вас у час будь-якої біди.

Якщо ви шукатимете Господа і щоденно звертатиметеся до Нього, якщо за власним рішенням будете вільними й радісними в Богові, якщо всім серцем відгукнетеся на Його поклик і приймете на себе ярмо Христове, ярмо послуху та служіння, усі ваші нарікання припиняться, усі труднощі зникнуть, а найскладніші питання, які стоять перед вами сьогодні, вирішаться.

Багато людей не здатні складати конкретні плани на майбутнє. Їхнє життя є непевним. Вони не можуть передбачити кінець справ, тому часто тривожаться й непокояться. Будемо пам'ятати, що Божі діти в цьому

світі є подорожніми. У нас немає мудрості, аби планувати своє життя. Нам не під силу окреслити своє майбутнє... Нехай Бог планує за вас. Як мала дитина, довіртеся керівництву Того, Хто ніколи не веде Своїх дітей інакше, ніж вибрали б вони самі, якби могли бачити кінець від початку.

Обітниці молоді

Бог жаліє і любить молодь... Він хоче, щоб ці юнаки та дівчата знайшли щастя в Ньому... Він благословить їх, якщо вони прийдуть до Нього в лагідності та щирості.

Бог запрошує всіх молодих: «Сину мій, віддай Мені своє серце, Я збережу його чистим, Я задовольню його бажання – і ти отримаєш справжнє щастя». Богові до вподоби дарувати молодим людям щастя, тому Він хоче, аби вони присвятили Йому свої серця, тоді Богом дані здібності людського ества зберуться неушкодженими. Ми прийняли Божий дар – життя. Наші серця б'ються завдяки Йому; Він дає силу всім нашим здібностям.

Серед негараздів цих останніх днів тільки дедалі наполегливіше пильнування і молитва можуть гарантувати безпеку молоді. Молоді люди, які знаходять радість у читанні Слова Божого та в молитві, будуть постійно омиватися чистими водами джерела життя. Вони досягнуть такої висоти моральної досконалості й такої широти думки, яка взагалі недоступна для інших.

Ісус любить молодь. Він помер заради їхнього спасіння... О, якби тільки молоді люди могли знати, як Бог любить їх! Він хоче бачити їх добрими, чистими, благо-

родними, ввічливими, адже їм доведеться жити з безгрішними, святими ангелами цілу вічність.

Які можливості відкриваються для молоді, що покладається на запевнення Божого Слова! Людський розум навряд чи може уявити собі, якої широти, глибини та висоти духовних успіхів зуміють досягнути люди, які стали учасниками Божественного єства.

Молоді люди, що живуть в наші дні, можуть працювати з Христом, якщо захочуть; і в цій роботі їхня віра зміцніє, а пізнання святої волі збільшиться. Кожний добрий намір і кожне праведне діяння буде записане в Книзі життя.

Якщо наша молодь буде сумлінно виконувати все, чого навчає Боже Слово, то вона знайде спасенну благодать Христа, бо діти, яких виховують у любові й покорі Богу і які підкоряються творчій силі Його Слова, стають об'єктом особливої Божої турботи та благословення.

Мені хотілося б, щоб молодь усвідомила, наскільки дорогоцінна для Господа кожна людина, котра в юності присвячує себе Йому. З якою турботою ангели охороняють кроки богобоязливих людей, які люблять Бога. Ісус знає їх на ім'я. Їхній приклад допомагає іншим чинити правильно... Юнак, у чиєму серці та розумі заховані скарби Божественних застережень і підбадьорення, дорогоцінні перлини Його обітниць, якими він може скористатися в будь-який час, є провідником небесного світла. Він пов'язаний із Джерелом будь-якого світла.

Бог любить дітей, юнаків та дівчат з їхніми яскравими талантами, енергією та бадьорістю, з їхньою гострою сприйнятливістю і бажає, щоб вони досягли гармонії з

Божественними силами... Вони належать Христу. Вони викуплені Його Кров'ю та є об'єктом Його любові. Вони живуть, бо Він зберігає їх Своєю силою.

Зустрівшись із випробуванням, нехай вони відкривають Боже Слово і з покірними серцями та вірою просять у Бога мудрості, щоб дізнатися Його волю й отримати силу для її виконання.

Розповідайте Богові про свої потреби, радощі, печалі, турботи та страхи. Це не обтяжить Його. Той, Хто перерахував волосся на вашій голові, не залишиться байдужим до потреб Своїх дітей. «Господь дуже милосердний та щедрий» (Якова 5:11). Людські печалі зворушують Його любляче серце. Він переживає разом з нами, коли ми розповідаємо Йому про свої переживання. Розкажіть Йому про все, що тривожить вас. Жодний тягар не буде для Нього занадто тяжким, бо Він утримує світи й керує Всесвітом; Він не може бути байдужим до всього, що стосується нашого внутрішнього світу. Немає жодного розділу в Книзі життя, який був би настільки незрозумілим, щоб Господь не міг його прочитати; ніякі обставини, у яких би ви не опинилися, не можуть бути такими складними, щоб Він не міг вам допомогти. Жодне нещастя, котре спіткало найменшу Його дитину, жодне переживання, що непокоїть душу, жодна радість, жодна щира молитва – ніщо не проходить повз увагу Небесного Отця, усе знаходить у Нього живий відгук.

Бог не ставить перед людиною вимог, не давши їй усього необхідного для їх виконання. Завдяки благодаті Христа ми можемо виконати все, чого очікує від нас Бог.

Зміст

Розділ 1. Божі обітници.....	3
Розділ 2. Обітници літнім людям	7
Розділ 3. Обітници тим, що втратили своїх близьких	10
Розділ 4. Обітници обтяженим	13
Розділ 5. Обітници дітям.....	17
Розділ 6. Обітници християнам.....	20
Розділ 7. Обітници зневіреним.....	24
Розділ 8. Обітници для сім'ї	28
Розділ 9. Обітници батькам	31
Розділ 10. Обітници несміливим.....	35
Розділ 11. Обітници самотнім.....	38
Розділ 12. Обітници матерям.....	42
Розділ 13. Обітници батькам	45
Розділ 14. Обітници переслідуваним.....	48
Розділ 15. Обітници бідним.....	52
Розділ 16. Обітници хворим	55
Розділ 17. Обітници грішникам.....	58
Розділ 18. Обітници засмученим.....	61
Розділ 19. Обітници стражденним	64
Розділ 20. Обітници вчителям	68
Розділ 21. Обітници спокушуваним.....	72
Розділ 22. Обітници у випробуваннях	76
Розділ 23. Обітници скорботним	80
Розділ 24. Обітници жінкам.....	84
Розділ 25. Обітници стурбованим	88
Розділ 26. Обітници молоді	92

Якщо у Ваше життя прийшла біда чи будь-які труднощі - зверніться до нас, ми готові за Вас молитися!

Надія
КОНТАКТ-ЦЕНТР
www.contact-hope.com

Цілодобова телефонна лінія довіри
працює спеціально для Вас.

Молитовна допомога

Декілька молитовних груп і священнослужителі будуть молитися за Вашу проблему, щоб Бог вирішив усе найкращим чином.

Також за Вашим бажанням прохання будуть передані до телевізійної програми "Помолитесь за мене" на телеканалі "Надія", де теж будуть звершуватися молитви за Вас.

Ви можете зв'язатися з нами будь-яким зручним для Вас методом:

— Телефон в Україні:

0 (800) 50 157 80 (безкоштовно зі стаціонарних телефонів України)

 +38 066 707 000 5

 +38 098 707 000 5

 +38 093 50 157 80

— Телефон у Росії:

8 (800) 100 18 44 (безкоштовно зі стаціонарних телефонів Росії)

 [contact-hope](http://contact-hope.com)

molitva@contact-hope.com

